

# VELENJČANI! IN OKOLIČANI!

Okrog 20. junija bomo začeli s prostovoljnim delom na cesti proti Šentilju. Udeležite se te akcije v čim večjem številu in dokažite, da smo občani v naši občini pripravljeni sodelovati pri reševanju skupnih nalog.

# ŠALEŠKI RUDAR

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VELENJE

6. junij 1969 — Leto V. št. 11 (94) Cena 0,30 dinarjev — Poština plačana v gotovini

## SEJA UO SKLADA ZA DRUŠTVENO DEJAVNOST ŠE VEDNO JE POTREBNA POMOČ DELOVNIH ORGANIZACIJ

Izvršni odbor občinske konference SZDL je na svoji zadnji seji imenoval upravni odbor sklada za društveno dejavnost. Za predsednika je bil imenovan Jože Veber, za člane pa Krištan Hrastel, Stefan Dolejši, Jože Debeljak, Teodor Jelen, Lojze Napotnik, Alojz Ribič, Milan Šterban in Drago Tratnik.

Upravni odbor je na prvi seji, ki je bila 28. maja, razpravljala o nalogah sklada ter sprejel pravilnik o delitvi sredstev. Popolnoma razumljivo je, da je problematika financiranja društvene dejavnosti, ki je v naši občini zelo razvita, rešena le deloma. S sklepom občinske skupščine, da oddvori v sklad za društveno dejavnost sredstva iz proračuna v višini 0,20 odstotka od bruto osebnih dohodkov vseh zaposlenih, je bil storjen korak naprej. Tako bo sklad za društveno dejavnost letos razpolagal s 334.000 dinarji, kar pa je še vedno premalo, da bi zadostovalo za kritje potreb vseh društev v občini.

Upravni odbor sklada je v svojem pravilniku upošteval sklep občinske skupščine, da se sredstva sklada delijo samo za telesno-kulturno, kul-

turno-prosvetno, strelsko in planinsko dejavnost ter dejavnost ljudske tehnike.

Nekatera društva, kot so gasilska, društva prijateljev mladine, turistična društva itd., bodo del sredstev še vedno dobivala iz proračuna občine.

(Dalje na 3. strani)

## TEDEN ŠPORTA V ŠOŠTANJU

Tradicionalna športna prireditve, ki jo organizira Partizan Soštanj, je že v polnem razmahu. Ves teden prirejajo športna tekmovanja v košarki, rokometu, kegljanju, šahu, streljanju in nogometu.

V petek, 6. junija zvečer ob 18. uri, pa bo tek po ulicah Soštanj. V soboto ob 20. uri bo na košarkaškem stadionu zaključna svečanost s telovad-

no akademijo in s podelitvijo pokalov in diplom.

Pokroviteljstvo prireditve Teden športa so prevzeli trgovsko podjetje Zarja, gostinsko podjetje Kajuhov dom, kleparstvo — vodovod, Merx — poslovna enota Soštanj, termoelektrarna, kmeljska zadruga, Polypex, tovarna usnja in lesnoindustrijski kombinat.

## 8. MLADINSKI PEVSKI FESTIVAL V CELJU

# BRON ZA MLADE VELENJSKE PEVCE

Mladinski pevski zbor osnovne šole »Miha Pintar—Toledo« iz Velenja je pod vodstvom zborovodkinje Rože Veber na tekmovalnem koncertu drugega festivalnega dne (30. maja) dosegel velik uspeh v izredno kakovostno izenačeni in močni skupini »A« (pevci stari do 15 let). Žirija mu je prisodila 82,6 točk in s tem bronasto medaljo.

Po merilih festivalne žirije lahko vsak zbor doseže največ 100 točk. Zbori, ki osvojijo od 80 do 85 točk prejmejo bronasto medaljo, od 85 do 99 točk srebrno in nad 99 točk zlato medaljo. Pred naš velenjski zbor so se uvrstili samo mladinski zbor Maribor, ki ga štelajo za najboljšega te vrste v državi in je že na festivalu pred dvema letoma dosegel prvo mesto. Ta je zdaj prejel zlato medaljo (97,2 točki). Zlato medaljo z 91 točkami je še osvojil zbor osnovne šole »Kole Nedelkovi« iz Skopja. Pred Velenjem ja zatem bil le še zbor osnovne šole »Kole Kaninski« iz Bitole s srebrno medaljo in 85,4 točkami.

Razen velenjskega zbora sta v tej skupini osvojila bronasti medalji še zbor iz Slovenj Gradca in iz Šabca. Vendar sta ta dva os-

vojila manj točk od našega zbora in sicer prvi 81 točk drugi pa 80,4. Pribiti je treba, da v nobeni drugi skupini ni bilo podeljenih toliko medalj, kar je samo znak v kako hudi konkurenci so se znašli in dobro odrezali naši.

O pomembnosti uspeha velenjskih pevcev priča tudi to, da so vsi zamejski strokovni spremljevalci dali o festivalu v celoti in o kakovostni ravni zborov na njem izredno laskave ocene. Večinoma so bili mnenja, da je Jugoslovansko mladinsko zborovsko petje najmanj na kakovostni ravni zborov iz drugih evropskih držav, če jo že ne presega. V tej zvezi smo dolžni posebno priznanje voditeljici zbora Roži Veber, ki je s svojimi sposobnostmi privedla zbor do tega uspeha. Lahko smo ponosni, da je v velenjski občini

izoblikovala mladinski pevski zbor na mednarodni kakovostni ravni.

Dodatno priznanje je naš zbor doživel še s tem, da je smel peti na zaključni dan festivala na masovnem koncertu in to kar na obeh nastopih. Peli so skupaj z zmagovalnimi Mariborčani in Videmčani pri Ptuj in z dvema avstrijskima zboroma po eno avstrijsko in eno našo narodno pesem. Pri tem priča o izvežbanosti zbora tudi to, da so brez težav vzorno lahko sledili drugim dirigentoma — Mariborčanu Rajstru in Avstrijecu Gugerbauerju. Zatem pa so še peli z združenimi celjskimi pevskimi zbori (skupaj 924 pevcev) pod vodstvom Ede Goršiča. Tudi za te nastope so bili strokovnjaki mnenja, da so bili na evropski ravni.

Omeniti še velja, da je zbor pel v lepih enotnih oblačilih z značko svojega pokrovitelja na prsih — z emblemom domače tovarne Gorenje.

V soboto, 31. maja pa je naš zbor koncertiral v domu kulture z deskim zborom vzgojne ustanove iz Graza. Oba zbora sta na koncu zapela skupaj po eno slovensko in avstrijsko narodno pesem. jk



## SAŠA ZAJC JE OBISKALA VELENJE

»Bolj mi je všeč vaša skromnost kot lepota«, je dejal miss Evrope generalni direktor tovarne gospodinske opreme Gorenje, Ivan Atelšek

Berite posebno reportažo na 4. strani

## RAZSTAVA CELJSKIH LIKOVNIH A MATERJEV V ŠOŠTANJU

Prejšnji petek so v Napotnikovi galeriji otvorili razstavo celjskih likovnih materjev, ki je prirejena v počastitev 20-letnice likovne sekcije kulturnoprosvetnega društva France Prešeren. Pokroviteljica razstave je predsednica skupščine občine Celje Olga Vrabčič. Razstava bo odprta do 15. junija letos.

Na razstavi v Napotnikovi galeriji razstavljajo svoja de-

la Jasna Brdnik, Milena Dereani, Vera Fišer-Pristovšek, Alojz Golež, Zofija Korošec, Emil Mareš, Tereza Okorn, Adolf Mijač, Stjepka Papič, Vinko Podjed, Anton Pratnemer, Vika Sekulič, Marjeta Steinfelser, Ljubica Ščuka-Savernik, Anta Trobej, Branko Wudler in Rezka Vuzem.

Amaterska likovna sekcija pri kulturno prosvetnem društvu France Prešeren iz Celja

je v preteklih dvajsetih letih pripravila 41 razstav doma in na tujem.

## OBVESTILO BRALCEM

Tiskarna Celjskega tiska, v kateri tiskajo naš časnik, nas je obvestila, da zaradi remontnih del v strojni stavnici ne bodo mogli v juniju dvakrat izdati Šaleškega rudarja. Zato smo v našem uredništvu primorani, da izpustimo številko, ki bi morala iziti 20. junija. Naslednjo številko bomo zaradi tega izdali 2. julija, pred dnevom rudarjev in dnevom borca. Takrat bomo izdali časnik v povečanem obsegu, zraven pa bo tudi priloga Mladega rudarja.

Čenjene bralce prosimo, da sprejmejo z razumevanjem naše neljubo sporočilo.

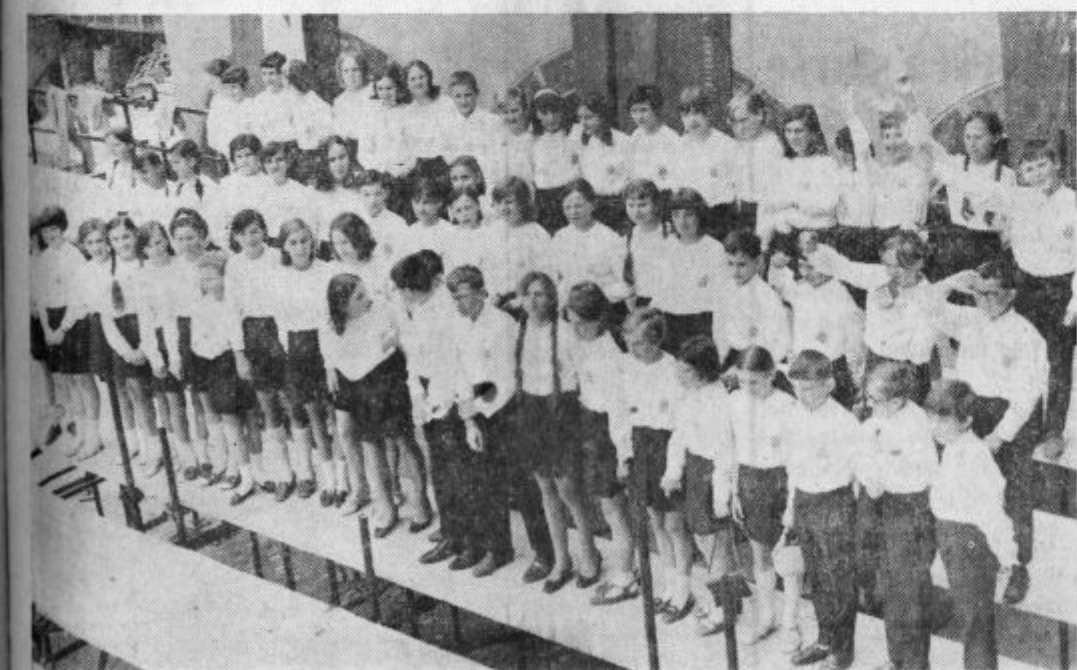
Uredništvo Šaleškega rudarja

## NASADE IN DREVJE UNIČUJEJO

Pred nedavnim so neznan objestneži na zelenici pri spomeniku NOB in zelenici pri malem mostu v Soštanju potrgali in uničili precej cvetočih tulipanov. V nedeljo, 18. maja zvečer pa je zagrešil mladi fant S. P. iz Velenja vandalsko dejanje, ko je pri bencinski črpalki ob Kajuhovi cesti v Soštanju zlomil lepo brezovo drevo in olupil skorjo z dveh kanadskih javorov.

Delavec postaje milice ga je zalotil in ga kaznoval z mandatom kaznjivo 20 dinarjev. Krajevna skupnost Soštanj pa je objestnežu poslala račun za povzročeno škodo na drevesih v znesku 400 dinarjev, kar pa še vedno ne bo odtehtalo uničenih dreves.

Krajevna skupnost Soštanj naproša vse prebivalce, da takšno početje preprečujejo in povzročitelje prijavijo. M. V.



Mladi pevci z osnovne šole »Miha Pintar—Toledo« pred javnim nastopom na Muzejskem trgu v Celju. Zbor je na mladinskem pevskem festivalu osvojil bronasto medaljo

# SPET OŽIVLJENA TRADICIJA PROSTOVOLJNEGA DELA V ŠENTILJU MARIKAJ NOVEGA

**Kdo bi mogel naštetiti in verodostojno zabeležiti vse prostovoljne ure, ki so jih Velenjčani opravili pri povojni graditvi njihovega mesta – Sicer pa številke še vedno manj povedo kot s prostovoljnim delom urejena otroška igrišča, zelenice, cvetlični park, regulirana Paka, zgrajeno športno igrišče in poti**

Letos, ko se je okrepilo gospodarstvo v velenjski občini, pa se spet kažejo večje možnosti, da uredimo nekatere objekte družbenega značaja. Občani na zborih volivcev negodujejo nad različnimi pomanjkljivostmi in izražajo svojo pripravljenost, da bi jih uredili z lastnim denarnim prispevkom in skupnimi močmi. Voljo občani je treba organizirano podpreti in vse akcije tudi usklajeno voditi. Podpredsednik skupščine občine Velenje Drago Tratnik je v zvezi s tem dejal, da bodo podpirali vsako pobudo občanov in pripomogli, da bi slej ko prej v vsej občini uredili komunalne pomanjkljivosti.

Vse kaže, da smo v naših krajih spet začeli oživljati prostovoljne delovne akcije. Poročali smo že, da so uslužbenci občinskih upravnih organov in družbenopolitičnih organizacij s prostovoljnim delom uredili zelenice okrog občinske upravne zgradbe. Prostovoljno so v preteklih dneh delali tudi gimnazijci. Zdaj pa v Velenju pripravljajo večjo delovno akcijo na odseku ceste iz Velenja proti Sentilju, s katero bodo začeli okrog 20. junija. Svojo pripravljenost so že izrazili delovni kolektivi Stix, Chometal, Gorenje in rudarski šolski center.

## POBUDA ŠENTILJČANOV

Prejšnji teden so občani iz šentiljskega področja na zborih volivcev sklenili, da bi radi po svojih močeh pomagali pri asfaltiranju ceste III. reda od Velenja do križišča proti Sentilju. Takoj so začeli z zbiranjem prispevkov in so v prvih dneh v Arnačah in Lazah zbrali že 14.000 dinarjev, v Silovi in Ložnici pa bodo šele začeli zbirati obveze. Vaščani prispevajo različne zneske, največ od 200 do 300 dinarjev. **Gostilničar in živinorejec Jože Pirh bo sam prispeval 3.000 dinarjev, znani sadjar Anton Jelen pa 800 dinarjev. V Lazah bodo po 300 dinarjev dali Ivan Pustinek, Alojz in Franc Očepek.** Predsednik krajevne skupnosti Stane Tajnšek je povedal, da so ljudje zelo navdušeni in bodo prihajali tudi na prostovoljno delo. »V Sentilju pričakujemo, da nam bodo Velenjčani poma-

gali, saj so naši ljudje pred leti prispevali za velenjsko šolo in zdravstveni dom več sto kubikov lesa. Ne rečemo, da v bodoče ne bomo sodelovali pri skupnih akcijah,« je povedal predsednik krajevnega odbora SDZL Stane Suk.

Za gradnjo ceste proti Sentilju pa se zavzemajo tudi prebivalci v Podkraju, Kavčah in v naseljih za gradom. Povsod vlada velika pripravljenost. Nova asfaltirana cesta bo 5 metrov široka in bo veljala okrog milijon dinarjev. Cestno podjetje iz Celja jo bo zgradilo do oktobra, v Sentilju pa pričakujejo, da bodo odborniki soglašali z njihovim predlogom in določili njihov kraj za praznovanje občinskega praznika.

## ZA STOPETDESET LETNICO NOVA ŠOLA

Stane Suk, ki je upravitelj podružnične šole, je postregel s podatkom, da so ustanovili šolo v Sentilju že pred 150 leti. V zdajšnji šoli, ki je bila nekoč rezidenca ljubljanskih škofov, pa poučujejo že od leta 1892. Šolsko poslopje je staro in v zelo slabem stanju. »Tudi tu so domačini dali pobudo,« je dejal Pane Semečnik, pomočnik ravnatelja centralne šole v Velenju. »Vodstvo naše šole je z zadovoljstvom sprejelo pripravljenost šentiljčanov. Svojo voljo pa je pokazala še občina in zdaj so Vegradovi delavci že začeli graditi novo šolo.« Za šolo bodo domačini prispevali 135 kubikov lesa; zbrali pa so že 8.000 dinarjev. Prostovoljno bodo uredili šolsko igrišče in okolje nove šole. Naložba bo veljala 450 tisoč dinarjev. Nekaj potrebnega denarja bodo dobili tudi od prodanega starega šolskega poslopja.

Stane Suk, ki vodi posebni gradbeni odbor je dejal: »V novi šolski zgradbi bodo dve učilnici, mlečna kuhinja, stanovanje in drugi pomožni prostori. V poslojju ne bo telovadnice, ker bomo za šolsko telovadbo uporabljali dvorano prosvetnega doma in jo tudi ogrevali s toplo vodo.«

Dolgoletna želja tamkajšnjih prebivalcev se bo uresničila. Za občinski praznik bo kraj dobil novo šolo. Kot je povedal

Vegradov delovodja **Franc Rednak** bodo poslopje do predvidenega roka zgradili.

## NAŠ KRAJ JE ČUDOVIT ZA NEDELJSKE IZLETE

Takšnega mnenja je gostilničar Jože Pirh, ki že tretje desetletje prebiva v Sentilju. V hiši pa so imeli gostilno že od nekdaj. »Sentilj je z okolico čudovit za nedeljske izlete,« je pripovedoval. »Zdaj ko bomo v kraj dobili asfaltirano cesto, pričakujem večji obisk ljudi iz mest. Seveda se sam kot gostilničar dobro zavedam, da bom moral v gostilni nuditi izletnikom več kot imajo sedaj na voljo.« Gostilničar Jože Pirh že načrtuje kaj vse bo uredil, da bi njegovo gostilno obiskalo čim več ljudi. Zlasti se bo skušal izkazati z domačimi specialitetami, kolinami in pristnim vinom.

## VODOVOD IN ELEKTRIFIKACIJA

»Ze lani smo začeli obnavljati električno omrežje. Izkopali smo jame in postavili 200 drogov,« je pripovedoval Stane Tajnšek. Precej denarja so zbrali tudi za nov transformator. To pa še ni vse. Pred leti je trinajst gospodinjstev zgradilo v svoje domove vodovod. Letos želi vodovod še 17 družin v Spodnjih Arnačah. Sami bodo morali zbrati potrebnih 65.000 dinarjev, računajo pa tudi, da bo nekaj potrebnega denarja za vodovod primaknila še občina in velenjski rudnik. Seveda bodo sami naredili tista dela, ki jih bodo zmogli.

## KJE JE ŠENTILJ?

Ozirali smo se po hišnih tablicah in nikjer ni pisalo Sentilj. Našo radovednost so utešili domačini in razložili, da dejansko ni hiše, na kateri bi pisalo Sentilj. Torej, Sentilja sploh ni! Dejansko obsegajo območje Sentilja zaselki Arnače, Silova, Ložnica in Laze – vsi skupaj pa tvorijo Sentilj, kjer prebiva okrog 800 ljudi. Lahko bi rekli, da je središče vseh teh zaselkov v Arnačah, kjer je šola, trgovina, prosvetni dom, Pirhova gostilna in cerkev.



Na tem kraju so začeli v Sentilju graditi novo šolsko poslopje. Stara šola (v ozadju) je povsem neprimerna za poučevanje



STANE SUK, vodja podružnične šole in predsednik Krajevnega odbora SZDL



Gostilničar JOŽE PIRH bo za cesto prispeval 4.000 dinarjev

Ljudje iz vseh štirih zaselkov hodijo na delo v nižino. Veliko pa se jih preživlja s kmetijstvom, saj je tod okrog 40 večjih kmetov. Kmetijska gospodarstva so dobro opremljena z malo mehanizacijo, slabše pa je s traktorji, katere imajo le štirje kmetje.

V zaselkih Arnače, Laze, Silova in Ložnica se močno odraža bližina novega Velenja. Kmetje svoje proizvode prilagajajo potrebam ljudi v mestu. Nekateri so se že povsem specializirali. Kmet Jelen se bavi s sadjarstvom, Pirh z živinore-

jo (v hlevu ima 23 glav živine), drugi pa redijo perutnino in tudi že pridelujejo povrtino.

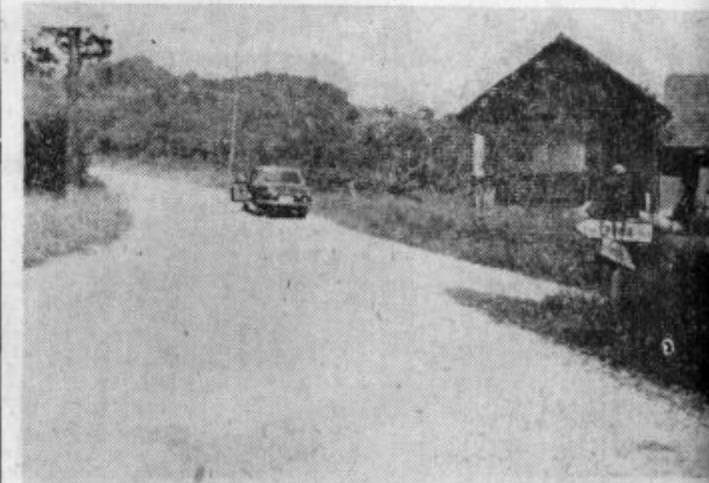
V Sentilju je letos marsikaj novega. Ljudje se zbirajo na sestankih in vneto razpravljajo. Nekdo nam je povedal, da sestanki zdaj niso več suhoparni. Povsod se kaže smisel za

urejevanje skupnih potreb. Zato je resnično naša skupna dolžnost, da njihovo težnjo po napredku podpremo in skupaj z ljudmi iz teh krajev pomagamo s prostovoljnim delom pri gradnji ceste iz Velenja proti Sentilju.

Lj. Naraks



Vegradov delovodja FRANC REDNAK, je povedal, da bodo do roka zgradili novo šolo v Sentilju



Do tega križišča bodo še pred občinskim praznikom asfaltirali cesto



PANE SEMEČNIK, pomočnik ravnatelja osnovne šole Gustava Šiliha



STANE TAJNŠEK, predsednik Krajevne skupnosti

## Vzgojno varstveni zavod Velenje

### obvešča starše

da bo vpisovanje predšolskih otrok v vzgojnovarstveni zavod Velenje potekalo takole:

- 9. 6. 1969 vpisujemo otroke, ki že obiskujejo naš zavod
- 10. 6. in 11. 6. 1969 pa vpisujemo nove predšolske otroke v starosti od 2 – 7 let.

Vpisovanje bo v prostorih zgornjega in spodnjega zavoda od 8. do 15. ure

Vpisnina za nove oskrbovance je 10 din.

# NOVE NALOŽBE V »OLJKI«

**OBRATNO GRADBENO IN PROIZVODNO PODJETJE »OLJKA« V ŠMARTNEM OBPAKI JE V ZADNJEM ČASU ZAČELO Z INVESTICIJAMI, KI BODO PODJETJU ZAGOTOVILE NADALJNI OBSTOJ**

Podjetje z razdrobljeno dejavnostjo je letos osvojilo dolgoročni razvojni načrt in postopoma opušta tiste obrate, ki so bili cokla razvoja. V »Oljki« se zavedajo, da lahko uspešno razvijajo le dve osnovni dejavnosti: odkopavanje zelenega tufa in proizvodnjo kosovnega ter hidriranega apna. Potrošniki čedalje bolj sprašujejo po obeh proizvodih, tako da v »Oljki« prodajo vsak dan od 400 do 500 ton tufa. Drži, da je kamen, ki ga cementarne mešajo med svoje proizvode, pridobljen v Gorinju, izredne kakovosti. V »Oljki« pa se tudi trudijo, da ne bi povečali proizvodnih stroškov in so zavoljo tega obdržali nespremenjeno prodajno ceno. Največji odjemalci tufa so cementarne Trbovlje, Podsused, Split, Pula in Umag.

»Proizvedene kapacitete tufa pa še vedno ne zadoščajo povpraševanju,« je povedal direktor Stane Prašnikar. »Zato smo morali v gorenjskem kamnolomu izboljšati drobljenje odstreljenega tufa. Pravkar smo montirali novo drobilno napravo zmogljivosti tisoč ton tufa v dveh izmenah. Letno bomo zadržali lahko proizvedli 20.000 ton tufa, to je enkrat več kot sedaj.«

Nova drobilna naprava, ki jo je izdelala Trboveljska strojna tovarna, bo nadomestila delo desetih delavcev. Vendar brez dela ne bo nihče, ker jih bodo koristno zaposlili pri drugih opravilih. Kolektiv »Oljka« je moral krepko štediti, saj je naložba v novo drobilno napravo veljala 800 tisoč dinarjev. Posojilo so najeli le za opremo.

Pri tolikšni letni proizvodnji pa bodo sedanje zaloge zele-



STANE PRAŠNIKAR, direktor »Oljke«

zemlje svojčas razburjali, vendar neupravičeno, saj zakonski predpisi posebej varujejo naše naravno rudno bogastvo.

## V APNENICI NOVE NAPRAVE

Pomemben obrat »Oljke« iz Smartnega ob Paki je apnenica, ki so jo začeli obnavljati. Najprej so povečali obstoječo peč od 15 na 25 ton zmogljivosti. Gradijo pa še novo peč, v kateri bodo proizvedli enake količine apna.

»Ker pa potrošniki slabo kupujejo kosovno apno, bomo v podaljšku apnenice zgradili nov obrat za hidrirano apno,« je povedal direktor Prašnikar. Strojno opremo bodo dobili od Mašinoproizvoda iz Sarajeva, naložba v novi apnenici pa bo veljala 1.300.000 dinarjev. Letna proizvodnja hidriranega apna bo znašala 15 tisoč ton, zagotovljeno pa imajo prodajo že za 6 tisoč ton. Te

količine bodo dobavili rudniškemu obratu EFE izdelkov. Z navedenimi novimi investicijami se bo vrednost proizvodnje v »Oljki« povzpela že drugo leto od sedanjih 6 milijonov na 10 milijonov (staro milijardo) dinarjev.

In

# ZAPIS S SEJE UO SKLADA ZA DRUŠTVENO DEJAVNOST

(Nadaljevanje s 1. strani)

Vendar jim to ne bo zadovalo za tako razvejano dejavnost. Občinska skupščina je sprejela in poslala priporočilo vsem delovnim organizacijam, da bi tudi še vnaprej z vsem razumevanjem reševale vloge posameznih društev za dodelitev finančne pomoči pri izvrševanju določenih akcij. Samo s skupno pomočjo bodo lahko vsa društva delala predvsem na svojih delovnih programih in bolj skrbela za množičnost, vzgojo in kvaliteto.

## PRAVILNIK O DELITVI SREDSTEV SKLADA ZA DRUŠTVENO DEJAVNOST PRI OBČINSKI KONFERENCI SZDL VELENJE

### 1. člen

S tem pravilnikom se določajo načela in merila na podlagi katerih se dodeljuje finančna pomoč društvom v občini Velenje.

### 2. člen

Zbrana sredstva za društveno dejavnost, ki se zbirajo na žiro računu sklada za društveno dejavnost pri občinski konferenci SZDL Velenje so namenjena za telesno vzgojna društva, kulturno prosvetna društva, društva ljudske tehnike, strelška društva in planinska društva.

### 3. člen

Sredstva deli na podlagi predloženih programov in meril določenih s tem pravilnikom upravni odbor sklada, ki ga imenuje izvršni odbor občinske konference SZDL Velenje.

Upravni odbor sklada dodeljuje sredstva preko občinskih zvez. Društvom, ki niso vključena v občinske zveze se sredstva nakažejo direktno.

### 4. člen

Sredstva dodeljena iz tega sklada se lahko uporabljajo samo za osnovno dejavnost društva, ne pa za investicije.

Ce upravni odbor sklada ugotovi, da sredstva niso bila razdeljena po zahtevah tega pravilnika, odnosno se koristijo v nasprotju s tem pravilnikom, lahko ustavi nadaljnje dodeljevanje sredstev občinski zvezi oziroma društvu.

### 5. člen

Celotna sredstva za društveno dejavnost se delijo po panogah v naslednjem razmerju:

— telesno vzgojna društva 50 %, kulturno prosvetna društva 30 %, strelška, planinska in društva ljudske tehnike 10 %, rezerva sklada 10 %.

S sredstvi iz rezerve upravni odbor sklada intervenira pri večjih akcijah posameznih društev navedenih v 2. členu tega pravilnika.

Upravni odbor sklada je ugotovil, da je letosnja rešitev financiranja le delna, zato si bo v prihodnje prizadeval, da se sistem financiranja društvene dejavnosti v naši občini še izboljša.

Na seji sklada je bil sprejet sklep, da se do sedaj zbrana sredstva razdelijo. Tako je občinska zveza za telesno kulturo dobila 55.800 din, občinska zveza kulturnoprosvetnih organizacij pa 33.500 din. Ostala sredstva bodo razdeljena na naslednji seji, ko bo dokončno sprejet tudi finančni načrt sklada za leto 1969.

### 6. člen

Občinske zveze delijo dodeljena finančna sredstva posameznim društvom po načelih in merilih tega pravilnika, oziroma svojih pravilnikovih.

### 7. člen

Pri določanju višine sredstev za posamezna društva se upoštevajo predvsem naslednji kriteriji:

1. v kolikšni meri je dejavnost društva koristna v občini in koliko je splošno družbeno koristna;
2. obsežnost programa dela;
3. število vpisanih in aktivnih članov — množičnost;
4. doseženi uspehi na tekmovanjih in pri vzgajanju socialističnega človeka;
5. obrambna vzgoja;
6. možnosti ustvarjanja lastnih dohodkov.

### 8. člen

Upravni odbor sklada izdelava finančni načrt sklada čim ima zbrane podatke o sredstvih, ki se bodo zbrala na tem skladu, do I. III. in z njimi seznanjeni občinske zveze, oziroma društva. Le te pa na podlagi načrta sklada izdelajo svoje potrebne načrte za društva navedena v 2. členu tega pravilnika.

### 9. člen

Med letom upravni odbor sklada po lastni presoji odobrava akontacije v okviru finančnega načrta. Odobrena sredstva posameznim skladom ne izplačuje v gotovini, ampak nakaže samo virmansko na žiro račun ali računsko knjžice.

### 10. člen

Vse organizacije iz 2. člena tega pravilnika so dolžne do 1. 4. poslati upravnemu odboru sklada za društveno dejavnost v dveh izvodih finančno poročilo o porabljenih sredstvih za preteklo koledarsko leto in finančni načrt s programom za prihodnje leto. V finančnem poročilu morajo biti prikazani vsi izdatki in dohodki, ne glede ali so iz sredstev sklada, lastna in druga sredstva.

### 11. člen

Koristniki sredstev iz tega sklada so dolžni voditi finančno dokumentacijo iz katere je moč vsak čas ugotoviti namen in upravičenost trošenja sredstev. Za vsak izdatek mora biti priložena dokumentacija.

### 12. člen

Upravni odbor sklada poda enkrat letno poročilo o svojem delu občinski konferenci SZDL in občinski skupščini. Javno ga objavi tudi v Saleškem rudarju.

SPOMINI OB 50-LETNICI KOROSKIH BOJEV

# BOJI ZA GUŠTANJ

V začetku maja 1919. leta se je posrečilo Nemcem, da so na Koroškem zaradi naše nepazljivosti prebili slovenske položaje okrog Smarjete, Grabštajna in Velikovca. Jasno je, da so se morale naše sile naglo umakniti, kar pa bi seveda ne bilo treba, če bi bilo vojaško vodstvo na svojem mestu. Ker Malgaja že dalj časa ni bilo v Velikovcu, temveč se je moral zadrževati v Guštanju (tu je moral biti s svojo četo zaradi intrig, ki so se pojavljale proti njemu), zato je razumljivo, da ni bilo človeka, ki bi imel korajžo postaviti se proti nemški sili.

Slovinci Mežiške doline pa smo njemu največ zaupali, ker smo vedeli, da je neustrašen, da je v resnici junak. Ko je vse bežalo s Koroške, se je Malgaj v okolici Guštanj pripravljal na odpor proti Nemcem, ki so že prodirali iz Podjume proti Prevaljam in Guštanju. Zadnjič sem ga videl še 6. maja zjutraj pri Jagrovem mostu v Guštanju, ko je bil ves zavzet s pripravami za obrambo Guštanj. Stori je vse, kar je bilo v njegovi moči. Njegova maloštevilna četa, ki so jo sestavljali njegovi prijatelji in mladi zavedni koroški fantje ter nekaj Srbov protovoljcev, mu je ostala zvesta do zadnjega. Vsi drugi oficirji in vojaki, ki so pribežali s Koroške, se kljub njegovim prošnjam niso hoteli postaviti Nemcem v bran, temveč so jo raje popihali na Stajersko. On pa je s svojimi zvestimi bojevniki zasedel važne postojanke okoli Guštanj. Kmalu smo slišali na Dobrih pokanje pušk, strojnice in topov. Nemci, ki so bili v veliki premoči, so močno streljali, a naši so jim odgovarjali. Posebno besno so streljali na Guštanj in na Malgajev položaje okrog Guštanj, tudi na Dobrije je padlo nekaj granat.

Na predvečer pred bojem se je zglasil pri nas Jurij Carf, prvi slovenski župan v Velikovcu, ki je bežal pred Nemci. Pregovoril je očeta in mene, stanoval sem namreč pri njem, ko sem obiskoval meščansko šolo v Velikovcu, da sva drugi dan zapregla konja in se odpeljala na varno. Pokanje z obeh strani je postajalo vedno močnejše, toda polagoma je začelo od naše strani pojemati. V Dobrije je prišla vest, da se naši s svojih položajev vsled nemške premoči umikajo proti Tolstemu vrhu in Dobriham. Hitro sem zapregel konja in z očetom sva se podala na žalostno pot proti Stajerski. Ko sem dospel z vprego do Cestnika, so se tam že zbirali Malgajevci, ki so bili vsi zbegani in žalostni.

Tu sem od bratranca Rajka in ostalih zvedel, da je Malgaj padel pod Spodnjim Lečnikom nad vasjo Dobrije, nad Guštanjem pri Smolaku pa je zadela krogla ravno v srce vedno veselga Tončka Ermenca iz Gornjega Grada v Savinjski dolini. Vsi vojaki so bili vznemirjeni, naložili so se na tovornjak in odpeljali proti Dravogradu. Midva z očetom pa sva krenila v isto smer do »Landhaus« (včasih meja med Koroško in Stajersko) in po bližnji poti v St. Janž, nato pa v Stari trg pri Slovenj Gradcu. Ker pa se je širila govorica, da bodo Nemci napadli tudi Slovenj Gradec (kar se je pozneje v resnici tudi zgodilo), sva še isti večer krenila proti Mislinji in tam prenočila. Drugo jutro sva krenila dalje in proti večeru prispela v Nazarje, kjer naju je, kakor tudi več drugih koroških beguncev, gostoljubno sprejel pod streho takratni upravitelj škofijskih posestev, sedaj že pokojni Fortunat Remše.

Ko so Jugoslovani ob koncu maja pognali Nemce zopet nazaj od koder so prišli, in še celo preko te erte (saj so naši zasedli celo Gosposvetsko polje), sva se z očetom srečno vrnili domov. Tu sva izvedela, kaj so Nemci vse počeli. Ropali so, ubijali in se obnašali, kakor ne bi nikoli slišali o kakšni kulturi, pa čeravno so se imeli za nekake »Kulturträgerje«. Pri Zupancu (na mojem domu) na Dobrih so odgnali skoraj vso živino in odnesli sploh vse, kar jim je prišlo pod roke. K sreči sva boljše obleko z očetom odpeljala od doma v Nazarje. Posebno grdo so nastopali tudi v Kotljah, sploh tam, kjer so bivali zavedni Slovenci. Domači so nama tudi pripovedovali, da so Nemci nad Guštanjem ujeli ranjenega Srba. Tega je potem na občinskem dvorišču, kjer so bili zapori, ustrelil nek volfswehrovc za nekaj cigaret. Se prej, preden so to storili, so ga pretepli in mučili. So bili morda to predhodniki Gestapa? To mučenje pa ni mogel gledati zavedni Slovenec Jurak, delavec v guštanjski jeklarni. Protestiral je proti takemu početju. Zgrabili so tudi njega ter pretepli do krvi in ga vrgli v ječo. Ustreljen je bil Zapundžič, ki leži sedaj pokopan poleg Ermenca na gornjem koncu guštanjskega pokopališča, kjer jima je bil postavljen lep spomenik.

Ko so Nemci prispeli na Dobrije, med njimi jih je bilo tudi nekaj iz Velikovca in okolice (ti so bili večinoma nemčurji), so najprej vprašali po mojem očetu, nekateri pa so spraševali tudi po meni, pač oni iz Velikovca, ki so me poznali. Ko jim je teta Zefka odgovorila, da sva šla od doma, je rekel nek mlad oficir (bil je pred vojno učenec mojega brata dr. Franca na gimnaziji v Celovcu — tako je sam povedal), da sva imela prav, da sva se umaknila. To je slučajno slišalo nekaj pijanih vojakov. Malo je manjkalo, pa bi ga pretepli ali celo ubili. Komaj jim je srečno odnesel pete in jo potegnili nazaj v Celovec.

Se eno zanimivost, ki pa je pravzaprav že hrabrost, naj povem. V času, ko so Nemci imeli zasedeno Mežiško dolino, so imeli top večjega kalibra postavljen v Dobji vasi pri Prevaljah. Vsako jutro pa tudi čez dan, so večkrat streljali proti Stajerski meji na naše položaje. Neko jutro, ko so zopet hoteli streljati, jim je mrcino razneslo. Cev je šla v franže. Kako se je moglo to zgoditi? Kdo je izvršil to sabotažo? Nič ni pomagalo, to pa ni bilo več. Nekdo od naših se je ponoči kljub nemški straži priplazil k njemu, vrgel v cev pest peska in zjutraj je pri prvem strelu top »škripnil«.

Tista, ki je to storila, je bila zavedno slovensko dekle iz Prevalj. Za Mikelovo Micko smo jo klicali. Večkrat pa je Nemcem porezala tudi telefonske žice od Guštanj do meje. Zal je že davno kot mlada umrla pri prvem porodu. Bila je res korajžno in zavedno slovensko dekle. Hvala ji. To ji naj bo v spomin!

Zorko Kotnik

Delavska univerza obvešča, da bo začel

**NADALJEVALNI ŠIVALNI TEČAJ »BAGAT«**

v ponedeljek, 23. junija ob 8. in ob 16. uri, v prostorih Delavske univerze Velenje.

Prijave sprejemamo do začetka tečaja.

Vaš obveščevalec

**ŠALEŠKI RUDAR**

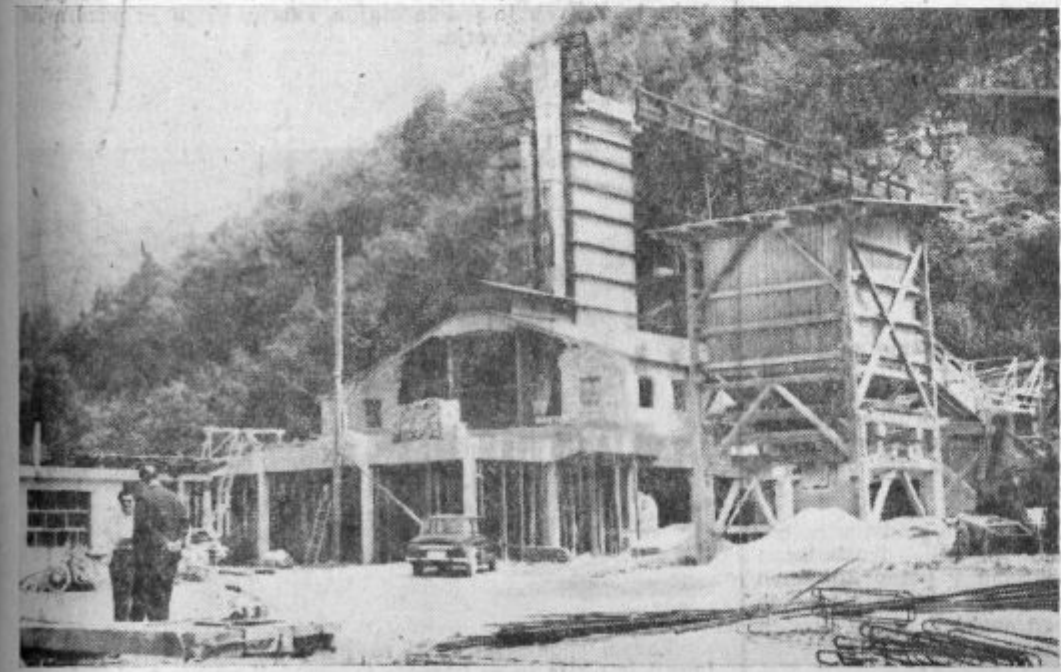


Zdaj v »Oljki« opuščajo gradbeništvo. Zadnji večji gradbeni objekt, ki so ga obnovili, je hotel »Turist« v Mozirju

nega tufa že v petih letih izčrpali. Zato je podjetje pravočasno naročilo raziskave okoliškega zemljišča. Raziskovalci so našli v Slatinah nova primerna ležišča tufa, katera bodo lahko eksploatirali okrog 20 let. Seveda so se posamezni lastniki gozdov in

količine bodo dobavili rudniškemu obratu EFE izdelkov. Z navedenimi novimi investicijami se bo vrednost proizvodnje v »Oljki« povzpela že drugo leto od sedanjih 6 milijonov na 10 milijonov (staro milijardo) dinarjev.

In

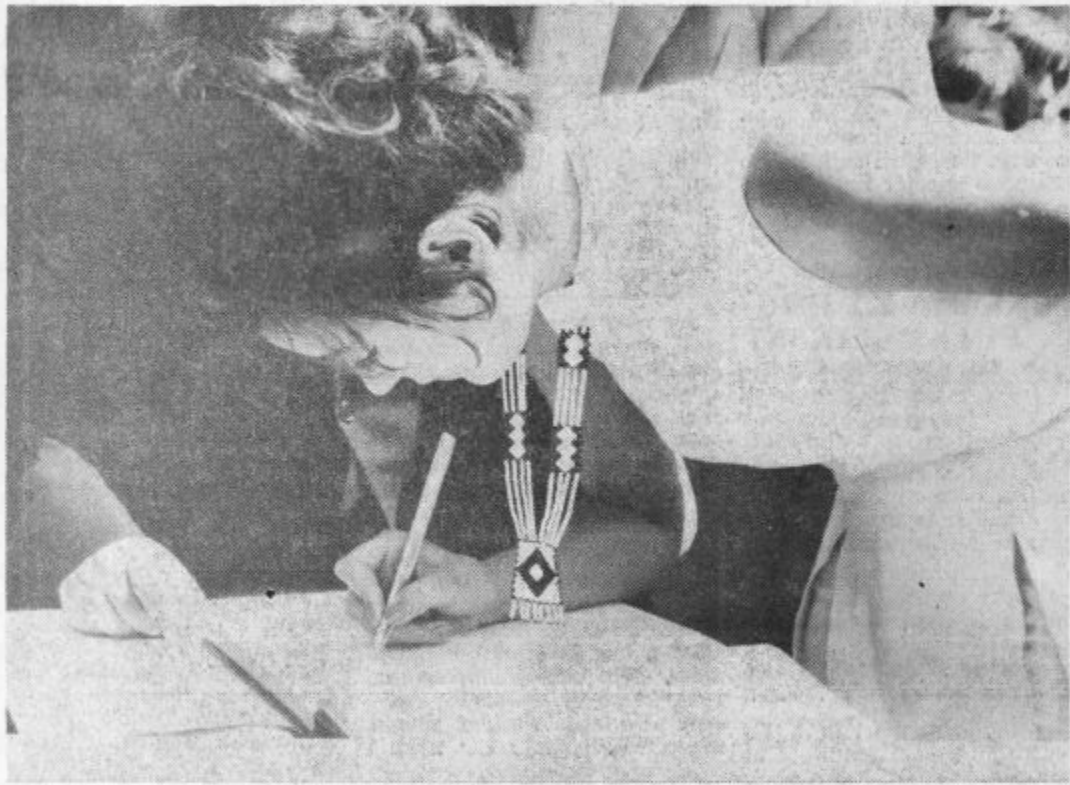


Milijonsko naložbo so namenili v rekonstrukcijo apnenice. Zgradili bodo še dodatno peč in naprave za hidrirano apno

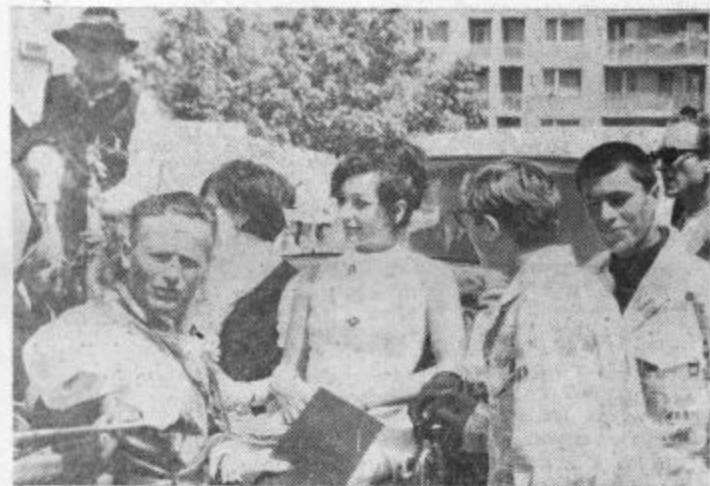
# Od nekdanj lepé, so Slovenke slovele

## „BOLJ MI JE VŠEČ VAŠA SKROMNOST KOT LEPOTA“

S temi besedami je na sejmu tehnike v Beogradu, v razstavnem prostoru tovarne gospodinjske opreme Gorenje, pozdravil Sašo Zajc generalni direktor podjetja Ivan Atelšek. In takšen vtis je napravila 21-letna Ljubljanka, zdaj uradna lepota Evrope, tudi na nas, ko smo jo pred časom spremljali v Velenju



»Vesela in srečna sem, da me je Velenje in Gorenje tako srčno sprejelo. Vaša Saša«, je zapisala miss Evrope v spominsko knjigo. Predstavniki Gorenja pa so ji poklonili svoje izdelke



Fantje v Stopovih sukunjičih, ki so skrbeli za red, jezdec na konjih in številni navdušeni Velenjčani so se trli okrog kočije. Vsi so hoteli biti čim bližje miss Evrope.

Takoj po vrnitvi iz Rabata v Maroku, kjer so Saši Zajc nadel krono najlepše Evropejke, je revija Stop in tovarna gospodinjske opreme Gorenje iz Velenja, poslala v Beograd posebno letalo s katerim so novoizvoljeno miss Evrope pripeljali na slovenjegraško letališče. V množici drugih poklicanih in nepoklicanih radovednežev smo v majskega dopoldnevu čakali na miss Evrope. Srečanje z najlepšo Evropejko naše slovenske krvi res ni vsakdanje. Zato smo bili vsi do takrat, ko je lepota stopila iz letala in ko jo je pozdravil predstavnik Gorenja Milan Valenčak, pa vse do

njenega vzdih: »Čudovit sprejem, saj tega vsega ni treba...«, nevsakdanje razburjeni. Miss Evrope Saša Zajc je zaradi izrednih kvalitiet proizvodov PEA ekskluzivni fotomodel tovarne Gorenje iz Velenja. Zato so se hoteli Velenjčani po nenadnem uspehu v Maroku oddolžiti njihovi sodelavki ter so Saši Zajc na slovenjegraškem letališču, v Saleku, pred Sodobno opremo v Velenju in v sami tovarni Gorenje, priridili prisrčen sprejem. Dobro pripravljen sprejem pa so skazili neki NE-O-TES... Janezi (ka-



Miha Valenci je pozdravil Sašo pred šrangom v Velenju

sneje smo prebrali, da je bila to akcija Novega tednika iz Celja), ki so Sašo spravili pod pretvezo v drugo letalo in jo odpeljali v Celje. Toda Saša Zajc je kljub vsemu prišla v Salek, sedla v kmečki koleselj in se s premstvom odpeljala v Velenje.

Pred Sodobno opremo so Sašo zašrangali, predstavnik turističnega društva Miha Valenci pa jo je pozdravil z besedami: »Kot najlepši cvet v mesecu maju in priznana miss Evrope smo vas zašrangali in si šteje mo v čast da vas tu v lepem rudarskem mestu Velenju pozdravljamo in vam priporočamo, da si izberete fanta, ali da priznate katero izmed podjetij naše Saleške doline za najboljšo. Priporočamo vam tovarno gospodinjske opreme Gorenje, ki ravno tako slovi v domovini in izven meja kot vi.« Saša je izbrala drug predlog, saj je zraven stal njen 1,80 metra visoki zaročenec Stane. Podpisala se je v spominsko knjigo in objubila, da bo obiskala tovarno Gorenje. Pri vходу v tovarno jo je pozdravil generalni direktor Ivan Atelšek. Lepotici Evrope pa je v hotelu Paka zaželel dobrodošlico tudi predsednik naše občinske skupščine Nestil Zgank.

Saša Zajc je (zaenkrat) res skromno dekle. Sama pravi, da se v njenem življenju zavoljo zvenečega naslova ne bo nič spremenilo. Njen oče Franc je povedal, da je bila zmeraj skromna in priljubljena. Urednik revije Stop Edi Hrausky pa je pristavil, da je članom žirije v Rabatu verjetno najbolj ugajala Sašina neposred-



Saša je prišla v Salek vsa preplašena, misleč, da jo ugrabitelji ne bodo pravočasno vrnili



»Se nikoli nisem vozil tako nobl' gospodične«, je povedal kočijaž Martin Božič iz Soštanja in poskrbel, da kobili ne bosta preveč mahali z repom

Prisrčen pozdrav bralcem Saleškega rudarja.

Vaša Saša Zajc

Velenje, 23. maja 1969

nost in skromnost. V tem se je tudi najbolj odlikovala od lepotic iz dvajsetih ostalih dežel. Zato je bilo srečanje z njo v Velenju tudi toliko bolj ljubeznivo.

Zapis in posnetki: Lj. Naraks

### GOSTINSKO PODJETJE „PAKA“ VELENJE

bo prodalo po sklepu delavskega sveta naslednja uporabna

#### osnovna sredstva:

- radio-aparat
- reflektorje
- mešalec za testo
- kavče
- razno opremo za gostinstvo

Interesenti družbenega sektorja si lahko osnovna sredstva gledajo vsak dan od 6. do 14. ure.

Ce osnovna sredstva ne bomo prodali družbenemu sektorju v petnajstih dneh od dneva objave, jih bomo pod enakimi pogoji prodali zasebnikom.



Z napisi »Saša bravo« in »Lepše od Saše bilo ni nobene«, so pred Sodobno opremo pričakali miss Evrope.



Iz Saleka se je lepota pripeljala s kmečko kočijo v Velenje. Zraven je sedela Majda Tamše, ki jo je pozdravila in izročila šopek cvetja.



Zaradi spodrsrlajev, ki so jih povzročili neki neolikani Janezi iz Celja in se kasneje izgovarjali na stare običaje, so v Saleku s kočijo in godbo dolgo časa čakali na Sašo.

### RUDNIK LIGNITA VELENJE in RUDARSKI ŠOLSKI CENTER VELENJE

razpisujeta še naslednja

#### PROSTA UČNA MESTA

za vpis:

1. v prvi letnik poklicne šole za rudarje — ključavničarje 50 mest
2. v prvi letnik poklicne šole za rudarje — električarje 50 mest

Pogoj za vpis pod 1. in 2. je uspešno končan osmi razred osnovne šole in sprejemni izpit iz slovenskega jezika in matematike ter da je kandidat fizično in duševno zdrav.

Prošnje, kolkovane z 0,50 din pošljite na naslov: RUDARSKI ŠOLSKI CENTER VELENJE

# Ravnatelj in prvi maturanti pravijo: »Naša gimnazija je že opravičila obstoj«

Očitki na rovaš upravičenosti obstoja gimnazije, ki so prihajali zlasti zunaj občine, so se po štirih letih plegli. Zdaj ni več pomislekov ali gimnazija v Velenju zmora zagotoviti zadostno število novih učencev, niti ni več vprašanje njene ekonomske rentabilnosti. Srednješolski zavod v Velenju je s svojim razmeroma maloštevilnim, vendar pa prizadevnim profesorskim kolektivom, v preteklih štirih letih upravičil svoj obstoj. To najbolje potrjuje prva generacija 47. učencev, ki so neposredno pred zrelostnim izpitom.

Velenjska gimnazija je začela pred štirimi leti s poukom v dveh oddelkih in s 66 učenci. Učelnice in še nekaj najpotrebnejših prostorov so dobili na voljo v stavbi rudarskega šolskega centra. Takrat so poučevali trije na gimnaziji stalno zaposleni profesorji in nekaj tujih sodelavcev. Že naslednje leto pa so imeli še dve učilnici v delavski univerzi. Takšna razdrobljenost je oteževala normalno delo, narava pouka pa seveda ni bila najbolj usklajena z zahtevami vsajavnih predpisov. Zato je občinska skupščina 1. januarja le-

nih mest imajo 12, na začetku novega šolskega leta pa bo poučevalo 10 redno zaposlenih profesorjev in 5 zunanjih sodelavcev. »Profesorski zbor se popolnoma zaveda,« je dejal ravnatelj Bojan Glavač, »da je šola mlada in brez tradicije, zato si mora ugled ustvariti sama s kakovostnim učnim režimom.«

Učenka 4. razreda velenjske gimnazije **Božena Pilih**, je potrdila ugotovitve njihovega ravnatelja. Tudi ona meni, da gimnazija v Velenju ne zaostaja glede kvalitete pouka za drugimi zavodi v Sloveniji. »Trdim lahko, da so profesorji pri preverjanju našega znanja celo nekoliko strožji kot na ostalih gimnazijah ali srednjih šolah. Prijatelji, ki se šolajo n. pr. v Celju, so mi pripovedovali, da pri njih ne zahtevajo tako solidnega znanja kot pri nas.«

Ko smo o učnem režimu povprašali Ido Srebotnik, Brigito Leskošek, Janeza Krušiča in Jaroslava Vrtacnika - učence, ki letos zapuščajo velenjsko gimnazijo, so bili tudi oni enakega mišljenja.

Utrip gimnazije čutimo zdaj že izven šolskih zidov. V metropoli Saleške doline je življenje živahnejše. Skupine srednješolcev srečamo na ulicah, v domu kulture, pri različnih prireditvah, v lokalnih in na športnih igriščih. K temu v precejšnji meri prispeva izvenšolska dejavnost, ki je na gimnaziji razmeroma dobro razvita. Najbolj se je uveljavil 60-članski deklinski pevski zbor, ki ga vodi prof. Ivo Marin. Na proslavah sodelujejo številne sekcije kulturnega društva »Ivan Cankar«. Zelo delavna je dramska sekcija, njen vodja prof. Božo Vračko pa je še

teh dejavnosti še bolj steklo ko bodo lahko uredili posebne prostore, zlasti pogrešajo mladinsko sobo.

V tem začetnem malem jubilejnem letu, ko bo velenjska gimnazija izučila prve maturante, smo se pogovarjali s petimi učenci, ki so pred štirimi leti začeli v Velenju študij.



IDA SREBOTNIK

letu začeli v Velenju drgniti gimnazijske klopi. Naj na kratko zapišemo njihova mnenja o pridobljenem znanju in pripombe o tem in onem.

**IDA SREBOTNIK, učenka 4. razreda:** »Nisem se še dokončno odločila na kateri visoki šoli bom nadaljevala študij. V velenjsko gimnazijo se vozim iz Slovenj Gradca, zato me vsi sprašujejo zakaj nisem šla v Ravno, kjer je gimnazija s tradicijo. Meni se zdi, da ni najbolj pomembno v katerem kraju učenec obiskuje šolo, ker je pridobljeno znanje odvisno od prizadevnosti in truda vsakega posameznika. Res je, da smo učenci v velenjski gimnaziji prva leta nekoliko občutili razne pomanjkljivosti, pa tudi nisimo imeli dovolj učil, zdaj pa se naša gimnazija lahko zaradi učnih uspehov povsem primerja z vsemi ostalimi.«

**BOŽENA PILIH, iz Velenja:** »Študirala bom medicino. Ni mi žal, da obiskujem gimnazijo, saj bom pridobljeno znanje vseskozi koristno uporabljala. Če bi bila še bolj pridna se bi v naši gimnaziji lahko še več naučila. Povedati pa moram, da izvenšolska dejavnost ni najbolje razvita. Vzrokov za to je preveč, da bi jih ob tej priliki vse naštel. Res je, da učenci sami nismo najbolj vneti za izvenšolsko delo, če bi bili profesorji bolj vztrajni in pobudniki različnih koristnih oblik, pa bi nas prav gotovo vse lahko pritegnili. Vidite, v tem je glavna slabost, da je izvenšolsko delo na gimnaziji slabo razvito.«

**BRIGITA LESKOŠEK, iz Soštanja:** »Študij bom nadaljevala in sicer na visoki politični šoli v Ljubljani. Sem enakega mišljenja kot večina mojih sošolk in sošolcev, da je na velenjski gimnaziji uveden kakovostni učni režim, predavatelji so sposobni in tudi učil je dovolj, da lahko učenci pridobimo solidno znanje. Zlasti sedaj, ko smo prvi učenci iz gimnazije Velenje že odrasla mladiča, pa občutimo, da je na gimnaziji premalo ostalega sodelovanja. Učenci bi lahko povsod uspešno sodelovali in se s svojo aktivnostjo na področjih, ki ne zadevajo izrecnih odnosov dijak-profesor, učinkovito usposabljali za bodoče samoupravljalce. Kolikor vem naš predstavnik ne sodeluje na redovalnih konferencah, torej tam, kjer smo učenci najbolj zainteresirani. V zadnjem času je bilo izrečenih nekaj disciplinskih kazni mimo naše (formalno) ustanovljene disciplin-

ske komisije. Ne izražam samo lastnega mnenja, če povem, da nekateri profesorji zamerijo nam učencem, kadar hočemo v najboljši nameri opozoriti na splošne negativne pojave ali pomanjkljivosti v našem zavodu in seveda pri odpravljanju teh tudi sodelovati. Morda je zato res bolje, da še naprej molčimo.«

**JANEZ KRUSIČ, učenec 4. razreda:** »Študiral bom tehnično matematiko, ker sem prepričan, da sem v Velenju dobil enako znanje kot bi ga drugje. Tudi na naši gimnaziji je slabost v tem, ker imamo premalo praktičnega pouka. Izredno pomanjkanje čutim, ker krožki ne delajo, skoraj lahko rečem, da spijo. Sošolko Brigito bi še dopolnil, da so naši profesorji zadnji čas postali preveč »profesorski«. Razumem, da je v zavodu več učencev in imajo manj časa kot pred leti, vendar togi, neživljenjski, lahko bi celo rekel »klasični« profesorski pogledi, niso za sedanjí čas.«

**JAROSLAV VRTACNIK, iz Velenja:** »Študij bom nadaljeval na strojni fakulteti. Zdaj vidim, da je določen rizik, ko se učenci po končani osemletki odločujejo za gimnazijo. Zaključni izpit na gimnaziji dejansko ne da nobene določene kvalifikacije, čeprav sem prepričan, da s pridobljeno plošno izobrazbo lahko maturant us-



JANEZ KRUSIČ

pešno opravlja marsikatero proizvodno delo. Potrebna je morda samo priučitev za določeno delo. Razumem, da je v šoli, ki je šele nastala in začela z delom mnogo težav. Vendar vseh ne bi vedno smeli občutiti le učenci. Na naši gimnaziji so težave (poleg povedanih, s katerimi se sam strinjam) tudi z urnikom. Ta je v določeni meri nesistematičen in natrpan. Preveč je vmesnih prostih ur, kar je za nas slabo. Kje so vzroki ne vem. Nekaj jih je prav gotovo zaradi honorarno zaposlenih.«

**Kratek povzetek razgovora s petimi učenci velenjske gimnazije nismo zapisali zato, da bi zavoljo povedanega in napisanega povzročili v tem srednješolskem zavodu kakršnokoli zmedo, prizadevnost profesorskega kolektiva, učencev in mladinske organizacije pa omaloževali ter prikazali v napačni luči. Bralcem smo hoteli v celotnem reportažnem intervjujskem zapisu prikazati prizadevnost vseh, da bi gimnazija v Velenju čim prej primerno usposobila. In res je. V teh kratkih štirih letih je velenjska gimnazija opravičila obstoj!**

L. N.

# LUTKE IN MI

POGOVOR Z VODITELJICO LUTKOVNE SEKCIJE KD IVAN CANKAR-JANCO NIKOLIČ

Ze večkrat smo lahko brali o delovni lutkarski sekciji, zato me je zanimalo, kaj pravijo o svojih težavah in uspehih lutkarji sami.

Janca je zamanknjeno strmela skozi okno 2. b razreda gimnazije. »Kdo ve, morda prav sedaj v mislih oblikuje značaj svojega novega junaka« sem pomislila. Kljub temu sem pristopila in zatopili sva se v prijeten pogovor, saj Janca rada govori o lutkah - svojem najljubšem konjičku.

»Da, sedaj je delo v sekciji steklo«, pripoveduje Janca. »Pozna pa se, da ni dovolj moških glasov. Najbrž še niso spoznali, da je lutkarstvo nekaj lepega in da lahko vsak najde tu zadovoljstvo. Vživi se v osebo, občuti njeno dušo, ki je gotovo lepa, ker jo tako pokaže. In potem gostovanja, ki pridejo iz navdušenja, da pokažemo kaj znamo, ne pa iz želje po finančnem uspehu, ki ga ni. Morda kdo res gleda na lutke kot na zbiranje denarja, vendar če bi bilo tako, bi že davno propadle. Največja nagrada za delo in skrb je poskanje in vzkliki, naj lutke še pridejo. Kjerkoli smo bili, so nas lepo sprejeli, povsod so nam v težavah radi priskočili na pomoč. Včasih smo kje dobili tudi koristne napotke za delo v prihodnje. Ko gre lutkar po cesti, sreča malčka in če ga ta vpraša, kdaj bodo spet lutke, ti je kar žal, da mu ne moreš takoj kaj zaigrati.«

Janca se je nasmehnila. Gotovo se je spomnila malčka, ki jo je bil ustavljal na cesti in se ji boječe zadržal v oči.

»Se spominjaš kakšnega posebnega dogodka med vajami ali med nastopi.« sem jo povprašala.

Janca se je zamislila in dejala: »Naš dedek Debele repe je bil na vaji nekoč posebno dobro razpoložen. Nenadoma je pričel z glasom in naglasom oponašati enega od profesorjev, kar je povzročilo bučen in vsi igralci so ga navdušeno

posnemali. Lepo je na vajah, vsi si pomagamo. Ko je igrice pri kraju, dekleta pospravijo lutke, nekatere sceno, druge stole v dvorani in delo je lahko in prijetno. Zdi se, kot da smo en človek, kot da mislimo vsi enako, kot da smo za nekaj bogatejši. Svet ti je ob majhnem pravilničnem svetu lutk, lepši.

Mislím, da prav na takšen način nastane vez, da delajo ljudje za isto stvar in da uspejo.«

»Pa problemi?« sem jo žalostno pogledala, »težave?«

»Imam veliko veselja, premalo pa izkušenj, ki pridejo pač z leti. Težko je voditi ljudi če te vodi samo čut za neko stvar, ne pa znanje, ki bi ga prav tako moral imeti. Problem je torej v mentorstvu, vendar smo optimisti. Pa tudi prof. Vračko nam včasih prav rad priskoči na pomoč.«

»In kako so sprejeli lutke ostali dijaki gimnazije?«

»V začetku so bile tema zasmeha, vendar pa, tudi takrat, ko so se lutkarjem smejali, mislim, da so v srečo občutili, da delamo za lepo, plemenito stvar in da tu ni ničesar smešnega. V lutkarje počasi prihaja zavest, da so z veliko truda že nekaj dosegli. Ljudje, ki se ukvarjajo z lutkami so dobri in imajo srce.«

Šolski zvonec naju je zmotil pri tem prijetnem kramljanju. Stekli sva na prostor, odprli zvezke in z očmi še zadnjič preleteli zadnje snov.

A. P.

## Uspeh šoštanjskih ribičev

V nedeljo je bilo v Soštanju na igrišču Partizana rajonsko tekmovanje športnih ribičev. Tekmovali so v metu umetne muhe na daljavo in v različne tarče.

Tekmovanje je bilo ekipno in posamezno. Zmagala je ekipa ribiške družine Paka iz Soštanja (sestavljali so jo ribiči: Rudi Mešič, Oto Kugonič in Marjan Ramšak) in osvojila 1200,25 točk, druga pa je bila ekipa RD Sempeter (Karl Polutnik, Tone Cater in Marjan Goršek) s 1188,65 točk. Tudi mladinci iz Soštanja so bili prvi s 655,30 točk, medtem ko so mladi Velenjčani dosegli 450,10 točk in bili drugi.

Rudi Mešič st. je vrgel umetno muho 41,65 m daleč, obtežilnik pa 56,30 metrov in tako v tekmovanju članov dosegel prvo mesto. Drugi je bil Karl Polutnik (RD Sempeter) in tretji Marjan Ramšak. Najboljši pri mladincih je bil Rudi Mešič ml., drugi Jože Vogler in tretji Franc Kotnik. Pri pionirjih je zmagal Vlado Mešič.

Tekmovanje ribičev v Soštanju je bilo izbirno za sestavo rajonske ekipe, ki bo na republiškem tekmovanju zastopala Zvezo ribiških družin Celje.

Ribiška družina iz Soštanja bo to nedeljo, 8. junija, privedla v Paški vasi rajonsko tekmovanje v lovu rib s plovcem.

## ABA Foto-optičsko podjetje MARIBOR

obvešča cenjene potrošnike, da je v VELENJU, Saleška cesta 22/d, odprlo svojo poslovalnico

## OPTIKA - FOTO

Poslovalnica je odprta vsak ponedeljek in četrtek od 8. do 12. ure in od 14. do 17.30 ure.

Na zalogi imamo okvirje za očala znanih evropskih proizvajalcev in moderna sončna očala. Izdelujemo očala na podlagi recepta.

Popravljamo tudi očala, fotoaparate, daljnogleda, diaporojektore, kinoprojektore, mikroskope in druge optičke instrumente.

Naša foto služba razvija filme in izdeluje slike v barvni in črnbeli tehniki. Na vašo željo prodajamo fotoopremo in foto material.

Naše usluge so kakovostne in cenene.

Nudimo tudi strokovne nasvete.

OBIŠČITE NAS IN ZADOVOLJNI BOSTE!

## ZLET PIONIRJEV GASILCEV SLOVENIJE V LAŠKEM NAŠI MED ZMAGOVALCI

Kot prva velika proslava stoletnice gasilstva na Slovenskem je bil 25. maja (za Dan mladosti) v Laškem republiški zlet pionirjev gasilcev. V okviru te velike svečanosti, ki se jo je udeležilo nad 1800 pionirjev gasilcev s svojimi spremljevalci iz vse Slovenije, je bilo tudi veliko tekmovanje gasilskega naraščaja. Tekmovanje na zletu je imelo finalni značaj za prvenstvo Slovenije in so na njem nastopile samo najboljše pionirske gasilske desetine, ki so prej zmagale na predhodnih zborih. Desetina iz Pesja je v skupini mlajših pionirjev osvojila tretje mesto in s tem tudi bronaste medalje.

Gasilske pionirje so razporedili v dve tekmovalni skupini: starejše pionirje in mlajše. Mlajši so tekmovali v vedrovki in štafeti z gasilskim ročnikom. Pri vedrovki morajo mali gasilci s polnimi vedri vode steči do ročne brizgalne, jo napolniti z vodo in zatem z dobro odmerjenim curkom zbiti tarčo (konzervno škatlo) natakajeno na količku. Sodniki pri tem merijo čas. Tisti, ki opisano nalogo najhitreje in najbolj točno opravijo so zmagovalci. Naši iz Pesja so se pri tem tako dobro držali, da so izmed 13 mlajših pionirskih desetini iz vse Slovenije bili tretji najboljši.

Tekmovanje v vedrovki ni tako enostavno, kot izgleda

površnemu opazovalcu. Voda iz vedra se med dirom lahko razlije, ali pa lahko pljusne po travi namesto v ročno brizgalno, ko morajo nosači bliskovito obstati pri brizgalni. Če pa v brizgalni ni dovolj vode, je curek za zbijanje tarče lahko prešibak.

Razglasitev zmagovalcev po končanem tekmovanju je bila izredno svečana. Med vrsto drugih govornikov je s tribune postrojenim pionirskim desetina (tekmovalne so stale v ospredju, zmagovalne pa tik pred tribuno polno gasilskih veteranov) posebej spregovoril predsednik gasilske zveze Slovenije Metod Rotar. Med drugim je tudi dejal: »... Nismo mogli lepše začeti

naših proslav stoletnice gasilstva na Slovenskem, kot z vami, ki začenjate novo stoletje. Upravičeno lahko upamo, da bo z vami še uspešnejše...«

Po slavnostnih govorih je sledila podelitev nagrad in medalj zmagovalcem. Naši iz Pesja so po podelitvi stali strumno v vrsti vsak s svojo bronasto kolajno okrog vratu. Da bi jih videli, kako so bili ponosni! Tekmovanje se je zaključilo z mimohodom vseh udeležencev zleta skozi mestice Laško. Na čelu kolone pa so korakale zmagovalne desetine s kolajnami okrog vratu.

Prvi v skupini mlajših pionirjev so bili na tem tekmovanju člani desetine iz Slivnice pri Sentjurju, ki so lani osvojili celo državno prvenstvo. Druga je bila desetina iz Predanovcev, tretja pa naša. Dobro so se odrezali, saj jim je bronaste medalje zavidovalo mnogo tistih izmed okrog 1800, ki se jih večina ni niti uvrstila v zaključno tekmovanje v Laškem.



Pionirji iz Pesja so na zletu pionirjev gasilcev Slovenije v Laškem bili tretji najboljši. Po končanem tekmovanju so se postavili v vrsto pred častno tribuno Slavci Oštr, Anton Hriberšek, Franci Stropnik, Ferdo Polak, Drago Glušič, Zdenko Pirnat, Franci Meža, Miran Mihelak in Zdenko Pečko (na sliki od leve proti desni).

## Močnejši od smrti

Pomlad je tisto leto počasi in s težavo lezla iz doline na vrhove. Na mladih bukvalih kar ni hotelo brsteti. Izredno ostra zima je zavrla rast. Slana je vsako jutro srebrihla Abidnikov vrh nad Ravnami in Zavodnjami v Saleški dolini. Tudi delo na strmih bregovih ravenjskih njiv je zastajalo. Kmetje so imeli to leto, ki je bilo drugo v času nemške okupacije, dosti opravila, da so počistili gozdove polomljenega drevja. Prišli so v goščavo kamor je le redko stopila človeška noga. Vse je bilo v gozdovih tako kakor včasih. Toda ne vse...

To leto okupacije se je marsikaj spremenilo. Le bistro oko vajno posek in goščav, stopinj po kolovozih, pomendranega vresja in praproti, je opazovalo čudne spremembe, ki so nastale. V nepristopni goščavi je oko zasledilo ognjišče, pod košatimi smrekami je našlo zavetišče, napravljeno iz smrekovega lubja, ki je bilo napravljeno pred nekaj dnevi, a že opuščeno. V gozdovih je bilo polno skrivnostnih sprememb.

Gozd je imel svoje skrivnosti, toda je govoril. Ta govorica je bila le malo komu znana. Tudi Abidnikov vrh je oživel. Dajal je zavetje ljudem, ki so se zatekli vanj. Tem ljudem so hribovci v začetku pravili gošniki. Pozneje pa so se kar nekam nalezli tuje besede — partizani.

Bili so zadnji dnevi maja 1942. V gozdovih po vrhovih

je bil zjutraj strupen hlad. Partizani Saleške skupine, ki so se v teh dneh nahajali v gozdu na Abidnikovem vrhu, so v teh hladnih jutrih kurili. Dim se je videl s samini. Izdajalec se je hitro našel. Šel je javit na žandarmerijsko postajo v Soštanj. Se isti večer je prišla na pogorje skupina Nemcev. Pri kmetu Kešpanku so se ustavili. Gospodarja so z grožnjami prisilili, da jim je pokazal pot.

Znočilo se je. Skupina Nemcev je obkolila vrh, kjer so si partizani kuhali večerjo. Partizani so sedeli okoli ognjišča in večerjali. Stražar je Nemce pravočasno opazil. V gozdu je odjeknil strel. Vnela se je kratka borba. Partizani so se pred nemško premočjo umaknili. Ko so se nedaleč od taborišča zopet zbrali, med njimi je bil tudi ranjeni partizan Jaka, je komandir, mlad, vitek partizan modrih oči in resnega obraza dejal: »Tako jim moramo vrniti! Tudi v Španiji smo tako fašiste večkrat presenetili. Počakajte, takoj jim bom posvetil!«

Vitki partizan je odvil bombo, se prihulil in neslišno izginil v goščavi. Ostali so se v gozdu razvili v strelice. Po kratkem napetem prisluško-

vanju je v globeli rezko presekal grom ročne granate nočno tišino.

Ponovilo se je streljanje. Po drevju so izstrelki lomili vejve. Nemci so se presenečeni umaknili. Noč ima svojo moč, posebno še v gozdu, ki ga ne poznaš.

Vitki, resni partizan se je vrnil k skupini, ki ga je nestrpno čakala. Bil je ves opraskan in raztrgan, toda zadovoljnega obraza.

### Piše: STANE TERČAK

»Pohod! Za menoj!« je ukazal. Kolona je zavila na levo v dolino. Slišalo se je šelestenje in pridušeni vzkliki ranjenega partizana Jake. Ranjeni Jaka je izgubil mnogo krvi. Z vsakim trenutkom je bil slabši. Sam ni mogel več hoditi. Ustavili so se in posvetovali. »Kam?« je bilo vprašanje, ki jim je glodalo v možganih. Hitro so pregledali položaj. »Treba se bo prebiti preko Saleške doline na Paške vrhove do Turinečkove domačije,« je dejal komandir — vitki partizan. Vsi so soglašali, da se je treba takoj prebiti iz obroča.

Zavili so v gozdove pod vasico Ravne. Luči samini na pogorju so jim bile vodniki v tej noči. Zavili so proti zaselku Gaberke. Tam ob robu gozda je bila Stropnikova do-

## V VELENJU SE PRIPRAVLJAJO NA JAVNO RAZPRAVO O TEZAH »SOCIALISTIČNA ZVEZA DANES« UGOTOVITVE IZ TEZ BODO KONKRETIZIRALI

Izvršni odbor občinske konference SZDL Velenje je na zadnji seji imenoval posebno 9-člansko komisijo, katere naloga je preučiti posamezna vprašanja iz tez »Socialistična zveza danes«, istočasno pa tudi, da konkretizira ugotovitve in jih prilagodi trenutnim prilikam v Saleški dolini.

V vseh krajevnih organizacijah Socialistične zveze v občini Velenje bodo jeseni volilne seje konferenc, na katerih bodo — med drugim — ocenili dosedanje delo organizacij Socialistične zveze in izoblikovali naloge za delo vnaprej. Da bi imele krajevne organizacije SZDL na velenjskem območju zadosti konkretnega gradiva za obravnavo na bližnjih volilnih sejah in za sestavo programov dela krajevnih konferenc SZDL, so se v Velenju odločili za sklic seje občinske konference SZDL, na kateri bodo kar najbolj podrobno spregovorili o nekaterih ugotovitvah in nalogah, ki izhajajo iz, pred časom objavljenih, tez »Socialistična zveza danes«. O tem so v Velenju, sicer načelno, spregovorili že na drugi seji občinske kandidacijske konference, ki je bila v začetku aprila.

Na zadnji seji je skušal izvršni odbor občinske konference SZDL Velenje oceniti priprave na zadnje skupščinske volitve, največ vprašanj oziroma razprave pa je bilo v zvezi z evidentiranjem, vlogo zborov volivcev in kandidacijskih konferenc ter volilnimi pravilniki. V Velenju menijo, da bi bilo treba do prihodnjih skupščinskih volitev dodobra preučiti vlogo zborov volivcev in kandidacijskih konferenc, saj se nekatera opravila oziroma pristojnosti ponavljajo oziroma niso naloge točno določene. V sam proces evidentiranja možnih kandidatov pa bi se moralo v vseh sredinah vključiti kar največje število občanov, ne pa samo vodstva organizacij, organov in društev. Dosledno bo treba v prihodnje tudi zagotoviti, da bodo opravljale izbor kandidatov tudi dejansko kandidacijske konference. In še na eno pomanjkljivost so opozorili na zadnji seji izvršnega odbora občinske konference SZDL

Velenje: z volilnim pravilnikom so bili naštetih dokaj obširni in na več mestih preveč načelni kriteriji za izbor kandidatov, v konkretni praksi, to je ob izbiri kandidatov, pa so bili kriteriji premalo upoštevani.

V Velenju bodo zdaj pripravili, upoštevaje razpravo in ugotovitve z zadnje seje izvršnega odbora občinske konference SZDL, podrobnejšo oceno zadnjih skupščinskih volitev, ki bo služila na seji občinske konference Socialistične zveze kot osnova za obravnavo ene od tem iz tez »Socialistična zveza danes«, in sicer »Vloga Socialistične zveze v volilnem sistemu«.

Izvršni odbor občinske konference SZDL Velenje je na zadnji seji, ko je obravnaval priprave za sklic seje občinske konference, imenoval tudi posebno 9-člansko komisijo, katere naloga je, da preučijo posamezna vprašanja iz tez »Socialistična zveza danes«, istočasno pa ugotovitve kar najbolj konkretizira in jih prilagodi trenutnim prilikam v Saleški dolini. Tako pripravljeno gradivo naj bi torej bilo prikaz trenutnega stanja ter načrtov za delo v prihodnje.

V Velenju bodo preučili v pripravah na sejo občinske konference Socialistične zveze zlasti še naslednja vprašanja iz tez, in to relacije in odnose med Socialistično zvezo in občinsko skupščino, društveno dejavnost, sredstva javnega obveščanja in informiranje občanov ter financiranje Socialistične zveze.

Ob obravnavi relacij in odnosov med Socialistično zvezo in občinsko skupščino bodo v Velenju preučili zlasti odnose med krajevnimi organizacijami SZDL in krajevnimi skupnostmi, med sekcijami SZDL in sveti občinske skupščine ter naposled med občinsko konferenco SZDL in občinsko

skupščino, predvsem še z namenom, da v prihodnje ne bi prihajalo več do istočasnih in nekoordiniranih razprav o posameznih vprašanjih, da se podrobneje razmeji politična aktivnost SZDL ter izvršna dejavnost občinske skupščine in njenih organov ter da se tudi zagotovi, da bo občinska skupščina, podobno pa tudi vsi drugi njeni organi, dosledno obravnavali predloge in pobude Socialistične zveze.

Nedvomno bodo zanimive ugotovitve tudi ob podrobnejši obravnavi društvene dejavnosti. Prav na pobudo občinske konference SZDL je prišlo v Velenju do namenskega zbiranja sredstev za društveno dejavnost skozi občinski proračun in do ustanovitve posebnega sklada za društveno dejavnost. Prvi uspehi v zvezi z urejanjem položaja društvene dejavnosti so doseženi, v prihodnje pa bo treba zagotoviti, da bo v skladu z zadostni denarja za financiranje dejavnosti prav vseh društev, sekcij in klubov ter da bodo na voljo sredstva tudi za investicije in za vrhunske dosežke, ne pa zgolj za osnovno dejavnost.

Hkrati z razglabljanjem o nekaterih vprašanjih v zvezi s financiranjem Socialistične zveze bodo skušali izoblikovati v Velenju konkretne predloge kako zagotoviti v prihodnje denar za osnovno dejavnost Socialistične zveze. Ker pa se je občinska konferenca SZDL odpovedala članarini v korist krajevnih konferenc SZDL, se pravi, da ostane v celoti vsa pobrana članarina krajevnim konferencam, pa bo treba zagotoviti tudi pregled nad porabo tega denarja.

In končno bodo v Velenju preučili še dejavnost sredstev javnega obveščanja ter ocenili informiranje občanov, predvsem s stališča, kako bi v prihodnje zagotovili še boljše obveščeno, ki je nedvomno eden izmed poglavitnih pogojev, pravzaprav osnova, za odločanje.

mačija. Gospodar je bil njihov. Kakor tatovi so se prilazili iz gozda do hiše. Vitki partizan je stopil previdno iz gozdne sence in lahko potrkal s posebnim znakom na okno lesene bajte. Na znak je bajta odgovorila. Okno se je krado-ma odprlo. Za trenutek se je pokazala med okenskim okvirom ženska glava: »Bežite! Moža so danes zvečer Nemci ustrelili.« Okno se je neslišno zaprlo, senca se je pomaknila nazaj v gozd.

»Tako. Druge poti ni, še to noč moramo prečkati dolino! Naprej!« je senca tiho zašepetala ležečim partizanom.

Pot v dolino je bila čedalje nevarnejša. Vitki partizan si je naložil ranjenega Jaka na hrbet. Pot jih je peljala naprej proti dolini. Ob robu gozda se je naenkrat vsula toča krogel. V neredu so se umaknili. Živi so jim popustili, iznenadenje je bilo prehudo. Le vitkega partizana to ni zmotilo. Ostal je prisoben, četudi ga je po prvih streljih zaskelelo kot ogenj v nogi. Vedel je, kaj ta nenadna žgoča bolečina pomeni. Bil je ranjen. Stisnil je zobe, pograbil ranjenega Jaka in se umaknil.

»Jako ne pustim!« je dahnil. »Popolnoma smo razbiti!«

Počasi se je začelo daniti. Paški Kozjak in obrobno hribovje je zablestelo v jutranji zarji, ko sta se ranjena partizana stisnila v zavetje Sumljakovega gospodarskega poslopja ob cesti v Družmirje. Naprej ni bilo več mogoče. Dan bi ju takoj izdal, vsaj četr ure naj bi bil še jutranji mrak in rešena bi bila. Še dobrih petsto metrov in vitki

partizan bi prebredel reko Pako z ranjenim Jakom in bila bi na nasprotnem bregu reke. Vzpela bi se na obronke Velikega vrha in bila bi rešena.

Partizan Jaka je na Sumljakovem kozolcu ležal na slami. Kuhala ga je huda vročina. Njegove razpokane ustnice so šepetale samo eno besedo: »Vode, vode!« Vitki partizan si je obvezal ranjeno nogo in z zaskrbljenimi očmi gledal svojega težko ranjenega tovariša. »Ne smem ga pustiti brez vode. Moram mu olajšati bolečine,« ga je prešinilo. V hipu se je odločil. Skočil je na dvorišče, zajel pri štopih vode in jo prinesel ranjencu. Privzdignil mu je glavo. Jaka je pil v dolgih, počasnih požirkih.

Vitkega partizana so zmotili človeški glasovi v bližini hiše. Odložil je posodo, se sklonil k lini in pogledal. Gozdnič, cesta, travniki in njive so se že iskrili oprani od jutranje rose v soncu. Nedaleč od hiše je skupina ljudi glasno govorila in kazala proti gospodarskemu poslopju, kjer sta hotela ranjena partizana predati. Eden iz gruče ljudi je skočil na kolo in se hitro odpeljal proti soštanju.

Vitkemu se je posvetilo: »Izdajaj! Niti trenutka več tukaj. Jaka, naprej morava!« Hitro si je naložil na rame ranjenega Jaka in odšel na dvorišče.

»Glej, glej!« je Vitki polslišno dejal. »Voziček! Jaka, korajžo! Z vozičkom bova hitreje prišla na drugo stran Pake. Ne boj se, ne pustim te samega.«

Ranjenega Jaka je naložil na voziček in ga odpeljal kar prek polja proti cesti, ki je peljala pod železniškim mostom. Tam je tekla Paka. Ob robu reke se je pričneljal gozd.

Vitki partizan je srečno pripeljal ranjenega Jaka do železniškega mostu. Tu si ga je naložil na ramena in zagazil v vodo.

Na cesti so se zaslišali glasovi: »Halt!« Trenutek nato se je zaslišalo streljanje. Svinčkenke so se šlele in jima prakticale mimo ušes. Vitki partizan se za streljanje ni menil. Pognal se je z ranjenim Jakom v vodo in jo prebredel. Moči so ga zapustile, ni mogel več.

Ranjenega Jaka je položil na hrastov stor, ki je na robu reke mohl iz vode. Pokril ga je z dračjem. Iz žepa je pognal revolver. Za trenutek se je pokazala izza roba obrežja reke vsa njegova postava. Trenutek je zadostoval. Toča krogel se je usula nani. Vitki partizan je omahnil kakor pokošen. Dobro merjen strel ga je zadel v tilnik.

Nemci so prebredli vodo in se zbrali okoli mrtvega partizana. Koga so ustrelili niso vedeli...

Tega vitkega fanta, ki se ni nikdar bal smrti in je bil močnejši od nje, so v španski državljanski vojni imenovali Toledo. To ime mu je ostalo tudi v partizanih. Mati ga je doma klicala za Miho.

To sončno jutro je v Prelogah pri Soštanju omahnil mrtvi ranjenega tovariša, španski bofec, narodni heroj, učitelj Miha Pintar-Toledo...

# šport šport šport

## PRVENSTVO OSNOVNIH ŠOL

Na stadionu ob jezeru se je zbralo več kot 170 tekmovalcev ter se pomerilo v šestih atletskih panogah. Tekmovanje je priredila komisija na šolska športna društva pri občinski zvezi za telesno kulturo Velenje, tekovanje pa je izvedel atletski klub Velenje.

V ekipni uvrstitvi so se najbolj izkazali učenci in učenke osnovne šole Miha Pintar — Toledo, ki so osvojili v obeh konkurencah prvo mesto ter prejeli pokal občinske zveze za telesno kulturo.

Med posamezniki so se pri srenkah izkazale Zinka Sever v teku na 40 m, Irena Topolšek v teku na 300 m in Majda Pesjak v teku na 100 m. Pri učencih pa so dobre rezultate dosegli Miran Krevselj v teku na 60 m, Vlado Goršič v teku na 400 m, Vili Jelen v teku na daljavo in Dani Gostečnik v metu krogle.

### Rezultati-učenke

- Tež 40 m**
- Zinka Sever, MPT Velenje 8,7
  - Majda Vajthavzer, MPT Velenje 9,0
  - Zdenka Miklavžina, GS Velenje 9,7
  - Metka Smidhofer, GS Velenje 10,4
- Tež 100 m**
- Irena Topolšek, MPT Velenje 45,5
  - Marta Grašič, Smartno ob Paki 47,5
  - Nataša Dermol, GS Velenje 48,0
  - Martina Bremert, GS Velenje 50,0
  - Vida Ježovnik, MPT Velenje 50,5
  - Marijana Brkovič, MPT Velenje 50,8
  - Dragica Arlič, GS Velenje 51,5
  - Romana Vrabčič, MPT Velenje 52,0
  - Jožica Ferč, Soštanj 52,3
  - Ivica Ostrum, MPT Velenje 52,4

- Skok v daljavo**
- Alenka Camlek, GS Velenje 42,9
  - Minka Zevart, MPT Velenje 43,7
  - Jana Cinkole, MPT Velenje 44,2
  - Ježovnik, Smartno ob Paki 40,4
  - Kumer, Smartno ob Paki 39,7
  - Heda Novak, KD Soštanj 37,5
  - Vrabčič, GS Velenje 37,4
  - Baša, BR Soštanj 36,8
  - Anica Rančan, KD Soštanj 36,2
  - Polžgane, BR Soštanj 35,4
- Skok v višino**
- Majda Pesjak, GS Velenje 1,30
  - Cvetka Šmon, MPT Velenje 1,20
  - Darka Jan, MPT Velenje 1,20
  - Erika Lakner, Smartno ob Paki 1,20
  - Marija Kovačič, GS Velenje 1,15
  - Alenka Hanžič, Smartno ob Paki 1,15
  - Kokot (A), BR Soštanj 1,15
  - Kokot (B), BR Soštanj 1,15
  - Matilda Škruba, KD Soštanj 1,10
  - Vladka Novinšek, KD Soštanj 1,05

- Met krogle**
- Jakob, MPT Velenje 9,68
  - Irena Sveneč, GS Velenje 8,52
  - Koren, MPT Velenje 8,29
  - Rajšter, BR Soštanj 8,23
  - Ježovnik, BR Soštanj 8,19
  - Milena Ševčnikar, KD Soštanj 7,89
  - Gorjup, BR Soštanj 7,89
  - Meh, BR Soštanj 7,88
  - Milena Konečnik, Smartno ob Paki 7,65
  - Cveta Plaznik, Smartno ob Paki 7,44
- Stafeta 4 x 60 m**
- Miha Pintar Toledo, Velenje 34,9
  - Karel Destovnik Kajuh, Soštanj 34,6
  - Gustav Šilih, Velenje 33,6
  - Biba Röck, Soštanj 37,8

- Vrstni red ekip učencev:**
1. osn. šola Miha Pintar Toledo, Velenje 9998 točk
  2. osn. šola Gustava Šilaha, Velenje 7850 točk
  3. osn. šola Karla Destovnika Kajuha Soštanj 7609 točk
  4. osn. šola Bibe Röcka, Soštanj 6459 točk
  5. osn. šola Jožeta Letonje-Kmet, Smartno ob Paki 5324 točk.
- Najboljši posamezniki in ekipni zmagovalci osnovna šola Miha Pintar Toledo so nastopili na področnem prvenstvu osnovnih šol v Celju in dosegli — učenke ekipno 2. mesto, učenci pa 3. mesto.**

## PRVI NASTOP OBETAJOČ

Novo ustanovljeni ženski rokometni klub »Gorenje« je imel prvo tekmovalno preizkušnjo. Mlade igralke, ki že nekaj časa marljivo vadijo, so nastopile na II. majskem turnirju v Hrastniku. Pomerile so se z najboljšimi slovenskimi ekipami. Kljub tekmovalni nezkušenosti so se dobro zoperstavile svojim nasprotnicam.

- Rezultati:**
- Slovan : Gorenje 12:6 (7:3)
  - Brežice : Gorenje 6:4 (3:2)
  - Hrastnik : Gorenje 10:3 (4:5)
- Na turnirju so zavzele zadnje mesto. Lahko pa se pohvalijo, da so imele najboljšo vratarico. Po mnenju strokovnjakov, se bodo lahko kmalu merile v družbi najboljših slovenskih klubov.

## Šoštanj prvi

V odločilnem srečanju za naslov prvaka štajerske rokometne lige so Šoštanjčani premagali resnega konkurenta Mursko Sobotu z rezultatom 22:13 (9:5), in si v jeseni zagotovili nastop med najboljšimi slovenskimi klubi v prvi slovenski ligi.

Za Šoštanjčane so nastopili: Kokot, Kac Stefan, Kac Roman, Kumperle, Hajsek, Vahribernik, Požun in Klemenčič.

## BORBA ZA DRUGO MESTO

Prvenstvo v SCNL se počasi bliža koncu. Velenjčani se trenutno še držijo na drugem mestu, vendar le za točko pred tretje uvrščenim Celulozarjem. V zadnjih kolih pa bo tudi borba za drugo mesto odločena. V dvajsetem kolu so Velenjčani igrali neodločno z Zalcem 1:1. Smarčani so gostovali v Mariboru in prejeli kar 11 golov.

### ZALEC : VELENJE 1:1 (0:1)

Proslavljen napad Velenjčanov iz prejšnje nedelje je tokrat povsem odpovedal. Vseh 90 minut niso dosegli zadetka. Točko so jim »podarili« domačini, ko so dosegli avtogol in s tem vodstvo gostov. V nadaljevanju pa so se morali močno potruditi, da so izenačili.

Velenje: Keršič, Ramšak, Kostanjšek, Lipar, Kuret, Hanžekovič, Zlodej, Gojevič, Nežmak, Topčič, Kujan.

### BRANIK : SMARTNO 11:0 (5:0)

Smarčani so doživeli težak poraz z Branikom, ki je izkoristil malodušje nezanesljivega vratarja Kolška. Pa tudi ostala obrambna vrsta je bila slaba. Napadalcem so si vsak po svoje prizadevali doseči vsaj častni gol.

Smartno: F. Kolšek, Berdnik, V. Kolšek, Pokleka (Prašnikar), Podgoršek, Drev, Polak, Hohnjec, Tajnik, Pokorni, Hliš.

- Rezultati ostalih srečanj:**
- Celulozar : Drava 4:1 (3:1)
  - Fužinar : Bakovci 3:0 (2:0)
  - Steklar : Osankarica 1:1 (0:0)
  - Rače : Sever 0:3 (0:0)

Lestvica po 20. kolu:

Drava	20	15	3	2	60:16	33
Velenje	20	10	7	3	49:21	27
Celulozar	20	12	2	6	53:39	26
Branik	20	9	5	6	53:33	23
Fužinar	20	10	2	8	65:45	22
Steklar	20	7	5	8	48:52	19
Sever	20	7	4	9	36:32	18
Smartno	20	6	6	8	42:35	18
Osankarica	20	7	4	9	30:42	18
Rače	20	5	5	10	38:63	15
Bakovci	20	5	2	13	27:47	12
Zalec	20	3	3	14	22:75	9

## ELEKTRA MED VODEČO TROJKO

Košarkarji Elektre so v zadnjih treh kolih bili vselej uspešni. Te pomembne zmage pa so jih uvrstile med vodečo trojico. Na zadnji tekmi proti Ljubljani so pokazali zelo dobro igranje in z nekaj odličnimi akcijami premagali Ljubljancane z rezultatom 83:79 (41:38). V tem srečanju so se posebej izkazali Jerič, ki je dosegel kar 35 košev, Cerar in Stefan Kac.

Moštvo Elektre nastopa z naslednjimi igralci: De Costa, Jerič, Lukman, Polovšak, Pokleka, Kristan, Koren, Skornšek, Cerar, De Costa II in Tajnik. Tehnični vodja ekipe pa je Franc Zakeršnik.

## Zaplet na začetku tekmovanja

Že v začetku tekmovanja II. republiške lige v košarki, je žal prišlo do zapletov, ki so jih povzročili zapisnikarji, časomerilci in sodniki.

in časomerilca, ki bosta ob ugodni rešitvi protesta za Konus krivca za izgubljeno srečanje.

V tretjem kolu pa so v Velenju igrali košarkarji MTT iz Maribora. Gostje so bili boljši nasprotnik in zasluženo zmagali z rezultatom 81:50 (41:29). Najboljša pri domačih sta bila Cviki in Mikuš.

## Vaši prihranki bodo na varnem, če jih boste vložili na hranilno knjižico



## KREDITNE BANKE CELJE

**Vloge sprejemajo:**

**Kreditna banka Celje - osrednja enota**

**Podružnice:**

**Celjska mestna hranilnica Celje, Slovenj Gradec, Velenje in Slovenska Bistrica**

**Ekspoziture:**

**Zalec, Mozirje, Šoštanj, Dravograd, Prevalje, Radlje ob Dravi, Šentjur pri Celju, Brežice, Laško, Ravne na Koroškem, Slovenske Konjice, Rogaska Slatina, Šmarje pri Jelšah, Mežica in Sevnica ter vse pošte na območju Kreditne banke Celje**

## NA NEDAVNI LETNI KONFERENCI VELENJSKE OBČINSKE GASILSKE ZVEZE SO OCENILI NJENO IN DELO GASILSKIH DRUŠTEV

## GASILCI VAS VABIJO MEDSE

V OBČINI VELENJE JE DVANAJST TERENSKIH IN DVOJE INDUSTRIJSKIH GASILSKIH DRUŠTEV • VSA GASILSKA DRUŠTVA SO BILA DELAVNA.

Posebej so si prizadevali pri usposabljanju gasilcev. Imeli so tečaje za izprašane gasilce in uspešno so izvajali požarno preventivo, pregledovali razne objekte, da ne govorimo o skrbnem negovanju in čuvanju gasilske opreme, orodja in druge imovine.

Gasilska društva v Topolšici, Gaberkah, Sentilju in Saleku so si nabavila nova vozila. Sicer pa so v minulem letu domala v vsakem društvu dokupili kaj novega. Tu brizgalne, tam cevi, ponekod obleke in drugo prepotrebno orodje, ki ga seveda v društvi nikoli ni preveč. V Saleku so lani zgradili nov gasilski dom, letos pa ga bodo dobili tudi šoštanjski gasilci. Gasilci velenjske gasilske zveze so bili tudi zelo aktivni v raznih tekmovanjih, saj so se udeležili celo zveznega v Titovih Užicah. Tekmovali so tudi v Avstriji.

Največja težava v vseh društvih pa je vključevanje novih ljudi v gasilske vrste. Stevilo članstva ne narašča, občutno pa je premajhen dotok mladine, pionirjev in žensk. Poprečna starostna doba članstva je zelo visoka. Na območju velenjske občine prav gotovo ni pomanjkajja tehnične inteligence, tudi prosvetnih in

zdravstvenih delavcev ne manjka. Zal pa med njimi ni takih, ki bi bili pripravljeni okrepiti gasilske vrste, četudi bi bila njihova prisotnost v društvih v veliko pomoč predvsem pri vzgoji mladine in pri strokovnem usposabljanju članstva. Od prosvetnih delavcev je v društvu le en učitelj.

Potrebe so takšne, da bi ob dosedanjem osebju potrebovali še najmanj osem višjih gasilskih častnikov, 21 častnikov in 30 podčastnikov. Če bodo hoteli uspešno izpolniti vse naloge, ki stojijo pred gasilskimi organizacijami, ki imajo pomembno vlogo tudi v obrambnem načrtu naše dežele, potem bo treba nekako poskrbeti za to osebje in ga na raznih tečajih in seminarjih usposobiti za določene naloge.

Na nedavnem občnem zboru občinske gasilske zveze v Velenju je zastopnik gasilske zveze Slovenije podelil gasilsko odlikovanje zaslužnim članom, in sicer: prvo stopnjo Egidiju Petretiču, drugo stopnjo Stanku Hudalesu in Ivanu Grudniku, tretjo stopnjo pa Ivanu Ojsteršku, Ivanu Rudniku, Mirku Melanšku, Mihaelu Zajcu, Jožetu Silovšku, Antonu Perovcu, Antonu Mesariču in Pavlu Bunderlu.

## MALI OGLASI

**PRODAM**

- Novo ZAKONSKO SPALNICO zaradi selitve prodam. Oglod od 16. do 17. ure. Kaiser, Tomšičeva 26 a, Velenje.
- Ugodno prodam dobro ohranjeno motorno kolo NSU PRIMA 150. Informacije — Anton Rožej, telovadnica RSC Velenje.
- Prodaj dobro ohranjen kombiniran OTROSKI VOZIČEK (PEG). Jurak, Tomšičeva 16, Velenje.

**Hotel PAKA VELENJE**

- Mednarodni barski program
- Strip-teas Strip-teas
- Vsak dan razen ponedeljka



SUSSI NASTOPA V VELENJSKEM BARU — V nočni lokal hotela Paka je junija prišla spet nova ekipa artistov. Pozornost vzbuja barska plesalka Sussi (na fotografiji), ki zapleše orientalski ples in strip-tease. Poleg nje nastopata še dva plesna para iz Češke, ki izvajata tudi komične točke. — Velenjski bar je odprt vsak dan, razen ponedeljka, od 22. do 4. ure.

# SLOVENJEGRAŠKA KRONIKA

## OBCINSKO NAGRADO MUZEJU LJUDSKE REVOLUCIJE

Občinska vodstva družbeno-političnih organizacij iz Slovenj Gradca so predlagala občinski skupščini, da naj bi v letošnjem letu, ko praznujejo narodni Jugoslavije 50-letnico revolucionarnega delavskega gibanja, podelili občinsko nagrado Muzeju ljudske revolucije. Nedvomno ima Muzej največ zaslug za to, da je ostal ohranjen in zapisan velik del bogate zgodovine delavskega gibanja v Mežiški dolini.

Odborniki slovenjgraške občinske skupščine so na zadnji seji sprejeli predlog občinskih vodstev družbeno-političnih organizacij. Nedvomno predstavlja občinska nagrada za leto 1969 za Muzej ljudske revolucije Slovenj Gradec veliko vzpodbudo za še uspešnejšo dejavnost pri bogatitvi in spoznavanju zgodovine tega območja.

## NOVI SODNIKI — POROTNIKI

Sodnikom — porotnikom pri občinskem sodišču Slovenj Gradec, ki deluje za območje vseh štirih koroških občin, je

potekla dveletna mandatna doba. Na predlog komisij za volitve in imenovanja občin Dravograd, Radlje ob Dravi, Ravne na Koroškem in Slovenj Gradec je imenovala skupščina občine Slovenj Gradec skupaj 109 novih sodnikov — porotnikov.

## PRIZADEVANJA ZA NACRTNO DELO

Na zadnji seji je sprejela občinska skupščina Slovenj Gradec okvirni program dela za razdobje junij—december 1969, hkrati pa je določila tudi že predlagatelje obravnave posameznih vprašanj in zadolžila ustrezne strokovne organe za pripravo gradiva.

Za sprejem okvirnega delovnega načrta za preostalih sedem mesecev tega leta so se novoizvoljeni odborniki skupščine občine Slovenj Gradec odločili predvsem zategadelj, da pravočasno programirajo obravnavo vseh, vsaj trenutno, najvažnejših vprašanj in nalog, da uskladijo programe dela občinske skupščine z delom svetov, občinske uprave in drugih upravnih služb ter na ta način zagotovijo pravočasno in siste-

matično pripravo gradiva za seje občinske skupščine. Tako bo dana tudi možnost, da se že pred sejo občinske skupščine vključi v razpravo o posameznih vprašanjih kar največje število zainteresiranih občanov in institucij.

Zdaj si bodo morali podobne delovne načrte izoblikovati tudi vsi sveti občinske skupščine in pa zbor delovnih skupnosti za obravnavo na ločenih sejah.

## PRIZANJE MLADIM PEVCEM

Mladinski pevski zbor iz Slovenj Gradca, ki ga vodi Jože Leskovar, bo prejel 3. junija letos posebno priznanje tamkajšnje občinske skupščine, in sicer za večletno uspešno delo in javno nastopanje na številnih prireditvah doma in na tujem.

Zbor je pred nedavnim z uspehom gostoval v Gradcu v sosednji Avstriji, te dni pa je sodeloval tudi na Mladinskem festivalu v Celju.

## TEŽAVE PRI ZAPOSLOVANJU PRIPRAVNIKOV

Prilagoditveno postaja pri nas element kadrovske politike. Pripomore naj k izboljšanju poklicne in izobrazbene strukture zaposlenih v delovnih organizacijah ter omogoči hitrejšo prilagajanje te strukture zahtevam sodobne organizacije dela.

V Slovenj Gradcu ugotavljajo, da v posameznih delovnih organizacijah s precejšnjo neresnostjo pristopajo k izvajanju določb zakona o obveznem sprejemanju pripravnikov oz. sploh k urejanju pripravništva.

O tej problematiki sta nedavno tega razpravljala svet za obrt in industrijo občinske skupščine ter občinska skupščina. Le-ta je delovne organizacije opozorila, da morajo dosledno izvajati določbe o sprejemanju pripravnikov in sprejemati tudi pripravnike — ekonomiste in pravnike. Večje delovne organizacije pa naj bi zaposlile več pripravnikov, ki bi jih po končani pripravniški dobi odstopile manjšim delovnim organizacijam.

## V Odstavku

● **PREJSNJO SREDO JE** v kulturnem domu v Velenju gostoval Zavod za baletno in glasbeno izobraževanje — Srednja glasbena šola iz Ljubljane. Na koncertu solistov, ki je bil za abonma in za izven, so izvajali dela Lipovška, Mozarta, Weberja, Verdija, Gotovca in Glinke.

● **ZA PRAZNIK MLADOSTI** — 25. maja so taborniki odreda Jezerskega zmaya iz Velenja razvili društveno zastavo, na otroškem igrišču pa so pripravili propagandni tabor. Ob tej priložnosti se je v taborniške vrste vpisalo 25 novih članov, učencev obeh velenjskih osemletk. — Izvedeli smo, da bo pokroviteljstvo nad taborniškim odredom Jezerskega zmaya prevzelo podjetje za izdelavo pohištva »STIX« iz Velenja.

● **ZADNJI PONEDELJEK JE** bila v Velenju razširjena seja plenuma občinskega sindikalnega sveta. Skupaj s predsed-

## RAKETE V ŠMARTNEM OB PAKI

Večkrat smo že poročali o uspešnem delu naše Ljudske tehnike v Smartnem ob Paki. Lani pa so pri društvu začeli še z eno dejavnostjo. Ustanovili so raketno sekcijo, katero z vso požrtvovalnostjo vodi Mirko Modrijan. Ta že nekaj let preučuje raketno tehniko.

Plan dela sekcije je precej obširen: spoznavanje raketne tehnike, zgodovine raketarstva, delovanje in principi raketnih motorjev in temu podobno. Mladi raketarji izdelujejo sedaj maketo »Apollo 8«, zbirajo literaturo in drugo. Uspešno pa so že lansirali tri rakete. Komet-1 je poletela 21. aprila. Višina je bila sicer majhna, vendar so vse naprave brezhibno delovale, saj se je raketa vrnila z odprtimi padalom. Rakete so namreč grajene tako, da se vrnejo na zemljo s padalom. Prvega maja so lansirali dve raketi, vendar se padali nista odprli, a vrnila sta se na zemljo nekaj sto metrov od izstrelišča. Kljub temu so bili raketarji zadovoljni, saj je raketa Komet-2 dosegla višino 2000 metrov.

Rakete izdelujejo sami in tudi goriva pripravljajo sami, seveda pod nadzorstvom starejših tovarišev. Veliko pozornost posvečajo varnosti pri izdelavi in lansiranju raket. V klubu mladih raketarjev je včlanjenih dosedaj osem članov, ki pridno delajo. Člani so študentje, dijaki, ključavničarji in drugi. Na vsak start se skrbno pripravljajo in z nestrpnostjo čakajo na rezultate.

Delo raketnega kluba pa spremljajo z velikim zanimanjem tudi ostali prebivalci Smartnega. Ze prvi start je izzval veliko zanimanje, predvsem pri moških in mladini. Prvega maja je bilo še več ljudi, ki so opazovali start obeh raket. Bili so prav zadovoljni. Seveda se vsakega uspešnega poleta najbolj razveselijo raketarji sami, saj je rezultat skupni uspeh kluba in članstva Ljudske tehnike v Smartnem ob Paki.

Z. K.

## KLEPARSTVO VODOVOD SOŠTANJ

Komisija za delovna razmerja

razpisuje prosto delovno mesto

## Tehničnega vodje

Pogoji za sprejem:

Srednja tehniška šola s strokovnim izpitom ter 5 let prakse.

Pismene vloge oddajte do 8. junija 1969.

Komisija za štipendije pri Temeljni izobraževalni skupnosti Velenje razpisuje za šolsko leto 1969/70 naslednje

## ŠTIPENDIJE

### 1. KADROVSKE ŠTIPENDIJE:

- za študij matematike in fizike na PA
- eno za študij slovenščine in angleščine na PA
- eno za violinista na Glasbeni akademiji
- eno za razredni pouk — na PA

### 2. PET (5) ŠTIPENDIJ ZA NADARJENE UČENCE

Pravico do te štipendije imajo učenci osnovnih šol in srednjih šol, ki so dosegli odlični ali prav dober učni uspeh in imajo po psihološkem testu pogoje za uspešno nadaljnje šolanje.

Prednost pri podeljevanju štipendij imajo:

- otroci socialno šibkih družin,
- otroci delavcev in kmetov,
- otroci borcev NOV,
- otroci staršev, ki živijo v občini Velenje in
- učenci, ki so člani ZMS in se odločijo za tisto smer šolanja, ki je v občini potrebna.

Prošnje za štipendije naj kandidati vložijo do 25. junija 1969.

niki osnovnih sindikalnih organizacij, vodstvu Socialistične zveze in Zveze komunistov, republiškim poslanci, člani samoupravnih organov socialnega zavarovanja ter predstavniki društev upokojencev iz Velenja in Soštanja so na seji plenuma OSS Velenje razpravljali o predlogih za izpolnitev sistema pokojninskega in invalidskega zavarovanja.

● **PRIPRAVE ZA PRAZNOVANJE** 3. julija — dneva slovenskih rudarjev so v Velenju v polnem teku. Te dni bodo v rudniku lignita Velenje že izoblikovali dokončen program prireditev na čast slovenskih rudarjev.

● **SINDIKALNE PODRUŽNICE** TRESH velenjskih delovnih organizacij, in sicer Crommetal, STIX in ERA, bodo pripravile v nedeljo, 16. junija, ob velenjskem jezeru že tradicionalno tombolo. Ljubi-

telje iger na srečo čakata dva avtomobila, sicer pa je pripravjenih tudi več sto lepih drugih nagrad.

● **IZVRŠNI ODBOR** OBCINSKE konference SZDL Velenje bo pripravil javno razpravo o tistem delu predlaganih sprememb v sistemu pokojninskega in invalidskega zavarovanja, ki zadevajo pokojninsko zavarovanje kmetijskih proizvajalcev.

● **ZE OD LETA 1946** naprej deluje v Velenju radioamaterski klub. Lani so dejavnost spet poživili in pripravili tudi več tečajev. Velenjski radioamaterji pa bi si zdaj radi uredili predvsem še delavnico, v kateri bi prirejali tudi tečaje oziroma, kjer bi se odvijala njihova organizirana dejavnost.

● **SOSTANJSKI IN VELENJSKI** taborniki se že marljivo pripravljajo na letošnje tabornjenje. Taborniki Odreda jezerskega zmaya iz Velenja bodo odšli na letovanje v Mozirje, in sicer 10. julija, tabornjenje pa bo veljalo okrog 100 dinarjev. Taborniki Odreda pustega gradu iz Soštanja pa bodo po vsej verjetnosti tudi letos taborili v Ribnem pri Bledu, in sicer v avgustu. Soštanski in velenjski taborniki so se dogovorili tudi za izmenjavo dopustnikov.

● **VELENJCANI** RADI POTUJEJO v Trst. Prejšnji mesec je pripravila poslovalnica turističnega in avtobusnega podjetja »Izletnik« kar dva izleta v Trst.

# POROKE

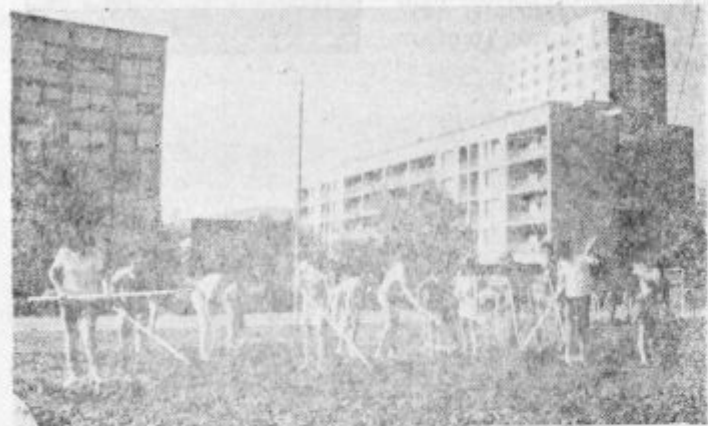
- Anton PLESNIK, roj. 1945, vodovodni inštalater iz Velenja, Slandrova 12 in Frančiška VRŠNAK, roj. 1936, šivilja iz Velenja, Slandrova c. št. 12;
- Anton GROS, roj. 1940, delavec iz Mislinja št. 97 in Vincencija LEMAHER, roj. 1942, uslužbenka iz Slovenj Gradca, Celjska c. št. 28;
- Martin VERBIC, roj. 1941, rudar iz Florjana pri Soštanju št. 56 in Terezija SLEMENSEK, roj. 1943, delavka iz Belih vod št. 51;
- Alojz URLEP, roj. 1944, ključavničar iz Malega vrha št. 5 in Ivanka SURLJAK, roj. 1946, kmetovalka iz Smartnega ob Paki št. 95;
- Ivan ROŽIC, roj. 1939, železniški sprevodnik iz Smartnega ob Paki 123 in Pavla MANDELIC, roj. 1939, delavka iz Rečice ob Paki št. 49;
- Franc PRAPROTNIK, roj. 1934, kotlovski čistilec iz Soštanja, Cankarjeva 17 in Marija JELEN, roj. 1939, delovni invalid iz Soštanja, Cankarjeva 17;
- Jože NAHTIGAL, roj. 1944, delavec iz Raven št. 118 in Fani PUNGERTNIK, roj. 1948, delavka iz Raven št. 99/a;
- Franc GREGORC, roj. 1942, pismonoša iz Topolšice št. 150 in Ana GORENJC, roj. 1947, delavka iz Topolšice št. 150;
- Anton KOLAR, roj. 1941, ključavničar iz Soštanja, Slandrova pot št. 6 in Terezija LORGER, roj. 1940, gospodinja iz Kopra, Nazorjev trg št. 1;
- Anton KOREN, roj. 1946, rudar iz Topolšice št. 114 in Frančiška GLOBACNIK, roj. 1951, gospodinja iz Topolšice št. 38;
- Alojz PAN, roj. 1949, ruda iz Velenja, Tomšičeva c. št. 26 in Nada TAJNIKAR, roj. 1949, trgovska pomočnica iz Velenja, Tomšičeva 26;
- Anton RAVNJAK, roj. 1949, delavec iz Velenja, Efenkova c. št. 38 in Silva KOSTAJNISEK, roj. 1949, ekonomska tehnik iz Soštanja, Metleče št. 24.

# SMRTI

- Leopold LAZNIK, kmetovalec iz Bezenškovega Bekovja št. 5, star 68 let;
- Stefanija HRIBERSEK, gospodinja iz Raven št. 125, stara 57 let;
- Ljudevit STRABIČ, upokojenec iz Huma na Sotli št. 114, star 69 let;
- Ana PLESNIK, prevzitatka iz Gorenja št. 13, star 80 let;
- Ernest CVAN, upokojenec iz Letuša št. 102, star 58 let;
- Frančiška LUKNAR, družinska upokojenka iz Gave št. 45, stara 66 let;
- Jožefa NAPOTNIK, uslužbenka, stara 45 let iz Smartnega ob Paki 53;
- Pavel ROGEL, kmetovalec iz Velikega vrha št. 24, star 73 let;
- Elizabeta MOHORIC, gospodinja iz PAKE pri Velenju št. 51, stara 78 let;
- Ivan BLAGOTINSEK, kmetovalec iz Lokovice št. 20, star 37 let;
- Terezija KNEZ, gospodinja iz Lovrenca na Pohorju št. 54, stara 75 let;
- Jožefa MEZA, upokojenka iz Saleka št. 32, stara 65 let;
- Ciril ZAGRAĐIŠNIK, kmetovalec iz Arnač št. 33, star 61 let;
- Avgust SROT, osebni upokojenec iz Pesja št. 82, star 73 let;
- Henrik PRISTOVSEK, rudarski upokojenec iz Podgorja št. 30, star 65 let;
- Cecilija KOVAC, družinska upokojenka iz Kavč št. 3, stara 75 let;
- Cecilija PRAZNIK, družinska upokojenka iz Pake pri Velenju št. 55, stara 75 let;



V Velenju so pred nedavnim spet začeli s prostovoljnim delom. Uslužbenici občinske uprave in družbeno-političnih organizacij so uredili zelenice okoli skupščinske stavbe. Prejšnji teden pa so udarniško delali tudi gimnazijci. — Okrog 20. junija bodo Velenjčani in okoličani začeli z večjo prostovoljno akcijo na cesti proti Sentilju



## Nesreče

— Na Saleško cesto v Velenju je iz Kidričeve ceste zapeljala s kolesom Vida FORŠNAR iz Velenja, Tomšičeva 11. Čeprav je pripeljala z neprednostne ceste, se ni prepričala, če je ta prosta in je zapeljala pred osebni avtomobil. Voznik avtomobila nesreče ni mogel preprečiti in je kolesarko zadef, sam pa je zapeljal v občestni jarek. Nepredvidna kolesarka Vida Foršnar je bila zaradi dobljenih poškodb odpeljana v celjsko bolnišnico.

— Iz smeri Slovenj Gradca se je proti Velenju peljal z osebnim avtomobilom Ce 253-64 Ivan SEVČNIKAR iz Velenja, Tomšičeva c. št. 29. Ker je vozil z neprimerno hitrostjo, v nepreglednem ovinku v Paki vozila ni mogel obvladati in je zapeljal pod cesto na travnik. Pri nesreči je bila huje poškodovana voznikova žena, zato so ji morali nuditi pomoč v celjski bolnišnici. Na vozilu pa so ocenili gmoatne škode za okrog 6.000 dinarjev.

— Instruktor Alojz MASTNAK iz Velenja, Partizanska 3, je v dopoldanskih urah poučeval Ivano SKRLIN iz Bevc 48. Vozila sta po cesti II. reda od Arje vasi do Velenja. V Velenju na Saleški cesti pa je voznica zapeljala v desno in s srednjim delom zadela v zemljo. Ko sreči ni bil nihče poškodovan. Na vozilu je gmoatne škode za 1.500 dinarjev.

— Voznik osebnega avtomobila Miroslav JOVAN iz Crnove 25, je 27. aprila ob 22.16 pripeljal iz Soštanja proti Velenju. V Pesju

pa je pred njegovo vozilo nenadoma pritekel Drago ROŽIC iz Pesja 143. Čeprav je voznik Jovan močno zaviral, nesreče ni mogel povsem preprečiti in je nepredvidnega pešca zbil po cestišču. Ta je dobil hude telesne poškodbe in so ga odpeljali v celjsko bolnišnico.

— Ko je Stanislava MIKLAVŽINA iz Velenja, Kidričeva 16, hotela z osebnim avtomobilom speljati pri rudarskem domu na Koroško cesto je za njo po Kidričevi cesti pripeljal mopedist Janez PONGRAC in se zaletel v leva vrata avtomobila. Do nesreče je prišlo, ker se voznica ni prepričala, če je cesta prosta. Mopedista so morali zaradi dobljenih poškodb odpeljati v bolnišnico.

— 26. aprila, nekaj minut pred polnočjo, je z osebnim avtomobilom Branko URSEJ iz Dovž 11, v Paki zapeljal na levo, se nato prevrnil na streho in z vozilom obstal v jarku. Pri nesreči je bila huje poškodovana sopotnica Milena OGRAJENSEK iz Velenja, Kajuhova 2. Pomoč so ji nudili v slovenjgraški bolnišnici.

— Osemletni Darko BRISNIK, ki je 29. maja ob 7.35 pri Velenju stekel čez cesto naravnost pod osebni avtomobil CE 212-75, ki ga je vozil Gorazd NARDIN iz Velenja, je dan po nesreči v celjski bolnišnici zaradi hudih telesnih poškodb umrl.

Deček je stekel čez cesto tako nepričakovano, da voznik kljub zaviranju ni več mogel preprečiti nesreče.

## ZAHVALA

### Ob prerani izgubi našega dragega sina DARKA BRIŠNIKA

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so darovali vence in cvetje ter nam v tragični nesreči kakorkoli pomagali. Posebno se zahvaljujemo sorodnikom in šoli Gustava Siliha, zlasti pa tovarišici Aniti Valenčak. Zahvaljujemo se vsem, ki so ga spremili na njegovi zadnji poti.

Zalujoči: mama, oče, bratec, sestrica ter ostalo sorodstvo